

ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ-ΘΕΟΔΩΡΟΥ (Εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας): Ευχαριστώ, κ. Πρόεδρε. Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού με τίτλο «Αρχή Διασφάλισης της Ποιότητας στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση» ή εν συντομία ΑΔΙΠΠΔΕ. Μέχρι και τις αρχές του 20ου αιώνα, η αποστολή της εκπαίδευσης εδραζόταν στη μετάδοση στην νέα γενιά, ενός οριοθετημένου σώματος γνώσεων και ενστάλαξη αξιών που διαπλάθουν τη συμπεριφορά του ατόμου και μέσω αυτού και του κοινωνικού συνόλου. Μετά τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο διαμορφώθηκε με γρήγορους ρυθμούς μια διαφορετική εικόνα. Οι σημερινές κοινωνίες της γνώσης και πληροφορίας, χαρακτηρίζονται από αλματώδης εξελίξεις σε όλους τους τομείς του επιστητού, πλουραλισμό αξιών, πολυπολιτισμικότητα των κοινωνιών, δημοκρατικό τρόπο πολιτικής οργάνωσης και ζωής, συνέχεις αναδιατάξεις στην παραγωγική διαδικασία και στην αγορά εργασίας, στο πλαίσιο μιας παγκοσμιοποιημένης οικονομίας. Μέσα στο διαμορφωμένο πλαίσιο η πολύ λειτουργικότητα της εκπαιδευτικής διαδικασίας καθιστά αναγκαία την αξιολόγηση της, έτσι ώστε κάθε κοινωνία να έχει τη βεβαιότητα ότι το παρεχόμενο εκπαιδευτικό έργο ικανοποιεί τις κοινωνικές ανάγκες και είμαι ποιοτικά υψηλού επιπέδου. Το ζήτημα της αξιολόγησης απασχολεί την παιδαγωγική επιστήμη συστηματικά, θέτοντας τα ερωτηματικά, γιατί, πώς, ποιοί αλλά κυρίως, αν όλη αυτή η προσπάθεια συμβάλλει στη βελτίωση της εκπαίδευσης και λειτουργεί ανατροφοδοτικά για τους εμπλεκόμενους φορείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει ενιαία εικόνα στις ευρωπαϊκές χώρες αλλά και σε παγκόσμιο επίπεδο για τη διαδικασία και τις μορφές αξιολόγησης. Δεν έχει βρεθεί ακόμα το ιδανικό σύστημα. Δοκιμάζονται διάφορα, ανάλογα τη χώρα, τη στοχοθεσία της εκπαίδευσης, τις ανάγκες κάθε κοινωνίας. Η έρευνα προχωρά όμως, από τα μέχρι τώρα δεδομένα, φαίνεται ότι επικρατεί το σύστημα των δεικτών ποιότητας αλλά και η συμμετοχή των μαθητών, των γονέων ή των ασκούντων τη γονική μέριμνα και η λογοδοσία ή αυτοαξιολόγηση των ίδιων εκπαιδευτικών.

Όπως όλοι σας γνωρίζετε, η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου στην ελληνική εκπαίδευση ανατέθηκε αρχικά σε μεμονωμένα άτομα ή σε επιτροπές. Αφορούσε επίπεδο σχολικής τάξης, συστηματοποιήθηκε μέσω του θεσμού των επιθεωρητών, οι οποίοι δεν αποσκοπούσαν στη βελτίωση συνολικά της εκπαίδευσης, αλλά αποτελούσαν περισσότερο έναν ελεγκτικό μηχανισμό για την υπαλληλική εξέλιξη των εκπαιδευτικών. Κάτω από το βάρος της ασκούμενης κριτικής, ο θεσμός καταργήθηκε το 1982. Από τότε θεσπίστηκαν κατά καιρούς ορισμένα νομοθετήματα, από αυτά κάποια δεν εφαρμόστηκαν ποτέ, άλλα πλημμελώς και άλλα εφαρμόστηκαν αποσπασματικά.

Έχει χυθεί πάρα πολύ μελάνι, έχουν λεχθεί πάρα πολλά πάνω στο θέμα, απασχολεί την ελληνική κοινωνία τα τελευταία τριάντα χρόνια από ειδικούς και μη.

Παραμένει γεγονός ότι καταλήξαμε να διεκδικούμε μια ακόμα πρωτοτυπία σε ευρωπαϊκό, τουλάχιστον, επίπεδο.

Το εκπαιδευτικό έργο δεν αξιολογείται. Η κοινωνία δεν έχει σαφή εικόνα. Ο φορολογούμενος δεν γνωρίζει την αξιοποίηση των πόρων που διαθέτει για την εκπαίδευση. Η εκπαιδευτική κοινότητα δεν έχει πειστεί ότι θα προκύψει όφελος, βελτίωση και όχι τιμωρία και αυτό, βέβαια, είναι και το αγκάθι της όλης διαδικασίας.

Η διασφάλιση και η αναβάθμιση της ποιότητας του εκπαιδευτικού έργου συνδέονται άρρηκτα με την ανατροφοδοτική λειτουργία της αξιολογικής διαδικασίας ενός αδιάβλητου αξιολογικού συστήματος, το οποίο θα εδράζεται στην εμπιστοσύνη μεταξύ πολιτείας και εκπαιδευτικής κοινότητας, στη θεμελίωση της αναλογούσας ευθύνης της κάθε πλευράς, στη διαμόρφωση αξιολογικής κουλτούρας των σχολείων, όπου η συμμετοχή, η συνεργασία και η δικαιοσύνη θα είναι οι βασικοί παράγοντες διαμόρφωσής της.

Με το παρόν σχέδιο νόμου αντιμετωπίζεται στο σύνολό του το θέμα της αξιολόγησης. Συστήνεται ανεξάρτητη διοικητική αρχή με ελεγκτικές, γνωμοδοτικές, εποπτικές και αποφασιστικές αρμοδιότητες, η οποία ονομάζεται όπως είναι και ο τίτλος του νομοσχεδίου «Αρχή Διασφάλισης Ποιότητας στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση» με έδρα την Αθήνα, εποπτευόμενη από το Υπουργείο Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού και με αποστολή τη διασφάλιση της εγκυρότητας, της αξιοπιστίας και της αντικειμενικότητας της αξιολόγησης και της βελτίωσης του σχεδιασμού εθνικής στρατηγικής για την Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση.

Η διαφάνεια αποτελεί τον βασικό κανόνα λειτουργίας της Αρχής.

Στην παρ. 3 περιγράφονται με λεπτομέρεια οι πολλαπλές αρμοδιότητές της, παρακολούθηση, μελέτη και αξιολόγηση της εφαρμογής της εκπαιδευτικής πολιτικής στις δύο πρώτες βαθμίδες. Αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου των παρόχων στις δύο βαθμίδες. Εποπτεία των διαδικασιών αξιολόγησης των εκπαιδευτικών. Μεταξιολόγηση του συστήματος, όπου αυτή είναι και η ανατροφοδοτική του λειτουργία. Απόφαση επί των ενστάσεων των στελεχών εκπαίδευσης. Γνωμοδότηση προς τον Υπουργό Παιδείας. Διαμόρφωση εκ των προτέρων των διαδικασιών αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου, των κριτηρίων και των δεικτών. Διεξαγωγή μελετών και ερευνών. Ανάπτυξη συνεργασιών με διεθνείς φορείς.

Η σύνθεση του Ανώτατου Διοικητικού Οργάνου της Αρχής είναι το Συμβούλιο, για τα μέλη του οποίου προβλέπεται η αμερόληπτη άσκηση των καθηκόντων τους, εμφυσώντας την αποδοχή και την εμπιστοσύνη.

Το Συμβούλιο είναι 7μελές. Αποτελείται από τον Πρόεδρο, επιστήμονα υψηλού επιστημονικού επιπέδου αυξημένων προσόντων, ο οποίος ορίζεται από τον Υπουργό μετά από γνώμη της αρμόδιας Επιτροπής της Βουλής, τον Πρόεδρο του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής, δύο εκπαιδευτικούς Πρωτοβάθμιας και δύο εκπαιδευτικούς Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και έναν καθηγητή Πανεπιστημίου, όλοι υψηλών προσόντων, για των οποίων οι θέσεις γίνεται δημόσια προκήρυξη. Η αξιολόγησή τους

γίνεται από 3μελείς Επιτροπές αποτελούμενες από Καθηγητές Πρώτης Βαθμίδας Πανεπιστημίου.

Στη συνέχεια περιγράφεται η συγκρότηση της Αρχής, η θητεία της, η αντικατάσταση των μελών, οι αποκλεισμοί, οι αμοιβές, οι δαπάνες μετακινήσεων και οι υποχρεώσεις τους. Προς αποφυγή γαντζώματος σε θέσεις οι θητείες όλων είναι 4ετείς και μη επαναλαμβανόμενες.

Στην παρ. 6 ρυθμίζονται τα θέματα που αφορούν τη Διεύθυνση Διοικητικής και Επιστημονικής Υποστήριξης, της οποίας ο Διευθυντής που προΐσταται επιλέγεται ύστερα από δημόσια προκήρυξη, οι αρμοδιότητές του, οι αρμοδιότητες των τμημάτων, οι θέσεις επιστημονικού και διοικητικού προσωπικού, οι τρόπος κάλυψης τους με αποσπάσεις και μετατάξεις βάσει του λειτουργούντος θεσμικού πλαισίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην υπάρχουσα οικονομική συγκυρία που διανύει η χώρα, οι δαπάνες πρέπει να αποφευχθούν.

Γνωρίζω πολύ καλά, καθότι είμαι εκπαιδευτικός, ότι η εκπαίδευση διαθέτει ένα αξιολογικό στελεχιακό και εκπαιδευτικό δυναμικό υψηλών προσόντων, το οποίο δεν έχει ποτέ αξιολογηθεί και μπορεί να προσφέρει τις υπηρεσίες του συμβάλλοντας στην προώθηση των στόχων της Ανεξάρτητης Αρχής.

Με την παρ. 7 δημιουργείται ένα δεύτερο επίπεδο αξιολογικής διαδικασίας πιο κοντινό στην εκπαιδευτική κοινότητα, ανά διεύθυνση εκπαίδευσης, με τη συγκρότηση 5μελών Επιτροπών Αξιολόγησης του Εκπαιδευτικού Έργου, των Σχολικών Μονάδων και των υπολοίπων Αποκεντρωμένων Υπηρεσιών που ασκούν αρμοδιότητες Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης στην περιοχή αρμοδιότητας της οικείας Διεύθυνσης, από εμπειρογνώμονες εγγεγραμμένους σε ειδικό Μητρώο.

Οι Επιτροπές αυτές μπορούν να λειτουργήσουν και ως διοικητικά όργανα δευτεροβάθμιας αξιολόγησης.

Μετά περιγράφονται οι προϋποθέσεις εγγραφής στο Μητρώο Εμπειρογνωμόνων Αξιολόγησης Εκπαιδευτικού Έργου, όπου δίνεται η δυνατότητα ευρείας συμμετοχής προσοντούχων ατόμων χωρίς αποκλεισμούς εκτός των μελών του Συμβουλίου και του προσωπικού της Αρχής.

Στη συνέχεια περιγράφεται το έργο των Επιτροπών Αξιολόγησης, οι αποφάσεις και η διάρκειά τους.

Στην παρ. 8 καθορίζεται ο ανατροφοδοτικός, βελτιωτικός χαρακτήρας της αξιολόγησης. Οι εκθέσεις έχουν συγκεκριμένη χρονική διάρκεια, επαναλαμβάνονται, μπορούν να ανακληθούν και πάντα δημοσιοποιούνται.

Στην παρ. 9 καθορίζονται τα κριτήρια αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου. Ενδεικτικά, αναφέρονται τα παρακάτω: Ο βαθμός ανταπόκρισης στα προγράμματα δράσης, τα μαθησιακά αποτελέσματα, η αποτελεσματικότητα, όπως την αντιλαμβάνονται οι μαθητές και οι ασκούντες τη γονική μέριμνα, τα προσόντα του διδακτικού προσωπικού, η ποιότητα

των υποστηρικτικών υπηρεσιών, καθώς και η ανταπόκριση των σχολικών μονάδων στη μείωση της μαθητικής διαρροής και στην αντιμετώπιση φαινομένων ρατσισμού, εκφοβισμού και βίας.

Ρυθμίζονται θέματα εσωτερικής αυτοαξιολόγησης και εξωτερικής αξιολόγησης και της ίδιας της λειτουργίας της Αρχής.

Ρυθμίζονται θέματα οικονομικής λειτουργίας της, καθώς και η σύνταξη Εκθέσεων Πεπραγμένων και Απολογισμού.

Στην παράγραφο 13, ρυθμίζονται τα θέματα, που αφορούν την πρώτη εφαρμογή των διατάξεων του σχεδίου νόμου, τίθενται αποκλειστικά χρονικά όρια δύο μηνών από τη δημοσίευση του νόμου για τον ορισμό του Προέδρου και τριών μηνών από τον ορισμό του Προέδρου για την ανάδειξη των μελών του Συμβουλίου, του Διευθυντή και του προσωπικού και, βέβαια, καθορίζεται η έναρξη της ισχύος του παρόντος νόμου.

Σύμφωνα με την επισυναπτόμενη Έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, προβλέπονται τα οικονομικά αποτελέσματα.

Αυτό, που θέλω να επισημάνω είναι ότι, είναι πια καιρός να εγκαταλείψουμε τις πολιτικές των σκοπιμοτήτων, του υποκειμενισμού, της αναξιοκρατίας και του αναχρονισμού. Οφείλουμε να αναλάβουμε πρωτοβουλίες με αποφάσεις και συμπεριφορές αντίστοιχες προς τη θεμελιώδη υποχρέωσή μας να συμβάλλουμε με όλα τα μέσα στην προετοιμασία των αυριανών πολιτών σε έναν κόσμο με διαφορετικά χαρακτηριστικά από αυτά του παρελθόντος. Οι απαιτήσεις και προκλήσεις του σήμερα δεν αντιμετωπίζονται με λογικές του χθες.

Σας καλώ να υπερψηφίσετε το παρόν σχέδιο νόμου, με το οποίο για πρώτη φορά μια Ανεξάρτητη Διοικητική Αρχή αναλαμβάνει να διαμορφώσει και να δημοσιοποιήσει κριτήρια και δείκτες αξιολόγησης κατά τα διεθνή πρότυπα, να αξιολογήσει την ποιότητα του εκπαιδευτικού έργου, εγγυάται τη διαφάνεια όλων των δράσεων, καταρρίπτοντας αιτιάσεις χρόνων, αλλά, κυρίως, θέτοντας τα θεμέλια ενός, όσο το δυνατόν, αντικειμενικού πλαισίου αξιολόγησης. Σας ευχαριστώ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ (Εισηγητής του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. – Ε.Κ.Μ.): Κύριε Πρόεδρε, στο παρόν νομοσχέδιο αναφέρονται ως παραδείγματα ανατροφοδοτικής αξιολόγησης η Βρετανία, η Ιρλανδία, τις οποίες, υποτίθεται ότι, επιθυμεί να μιμηθεί ο νομοθέτης. Εδώ, με βάση την εμπειρία αυτών των χωρών, βρίσκεται η εξήγηση της φιλοσοφίας του όλου νομοσχεδίου.

Με άλλα λόγια, τι συνεπάγεται η αρνητική αξιολόγηση μιας εκπαιδευτικής δομής; Εάν δούμε το παράδειγμα της Βρετανίας, το οποίο αναφέρεται, βλέπουμε ότι, έχουμε σχολικές μονάδες, που αξιολογούνται με χαμηλές επιδόσεις και στη συνέχεια τιμωρούνται με περικοπές από την κρατική χρηματοδότηση και διόλου συμπτωματικά αυτές οι μονάδες «τυχαίνει» να βρίσκονται στις οικονομικά, πολιτιστικά, υποβαθμισμένες συνοικίες. Δηλαδή, ουσιαστικά, αντί να έχουμε μια θετική διάκριση από πλευράς πολιτείας, όσον αφορά την αυξημένη χρηματοδότηση αυτών των μονάδων, φτάνουμε στο σημείο να μην δίνουμε χρήματα για να αναπτυχθούν και στο τέλος να τις αξιολογούμε αρνητικά και να τις κλείνουμε. Είναι αυτό, που έλεγε ο Μπρέτ «μου παίρνεις το βιβλίο από το χέρι και μετά με

κατηγορείς ότι είμαι αμόρφωτος». Όταν, όμως, οι οικονομικοί πόροι και οι υπηρεσίες διατίθενται στα εκπαιδευτικά ιδρύματα όχι με κριτήριο την ισότητα, αλλά με «αξιοκρατία», η οποία, όμως, πώς πιστοποιείται; Μέσω επιδόσεων των μαθητών, διά της αξιοποίησης, δηλαδή, των ταλέντων, των δυνατοτήτων και του οικογενειακού υπόβαθρου των μαθητών οδηγούμαστε σε μια νέου τύπου σχολική επιλογή και ποια είναι αυτή; Τα σχολεία να κυνηγούν τους «καλούς» μαθητές και να θέλουν να ξεφορτωθούν τους κακούς για να έχουν μια καλή βαθμολογία. Έτσι, λοιπόν, αντί να ασχολούμαστε με το τι κάνει το σχολείο για τον μαθητή, ασχολούμαστε με το τι μπορεί να κάνει ο μαθητής για το σχολείο.

Παραπέρα, όταν φτάσουμε να έχουμε, μέσω της αξιολόγησης αυτού του τύπου, μια κατηγοριοποίηση των σχολικών μονάδων, καταλαβαίνουμε ότι, αυτό επηρεάζει αναπόφευκτα τη γονεϊκή επιλογή. Δηλαδή, όλοι όσοι μπορούν με γνωριμίες, με ψεύτικες διευθύνσεις και άλλα μέσα να επιλέγουν «επιτυχημένα σχολεία», αποφεύγοντας τα σχολικά περιβάλλοντα, που έχουν αξιολογηθεί αρνητικά. Αντίθετα, για όσους είναι κοινωνικά αποκλεισμένοι και δεν έχουν τη δυνατότητα να το αποφύγουν, το χάσμα μεγαλώνει, οι κακοί στα κακά σχολεία, οι καλοί στα καλά σχολεία, οπότε η ταξική ανισότητα και η μαθησιακή δυσκολία μεγαλώνει.

Θα λέγαμε ότι, τα στοιχεία, που έχουμε στη διάθεση μας, δείχνουν και επιβεβαιώνουν ότι η σχολική ανισότητα και ο σχολικός αποκλεισμός δεν μειώθηκαν σε συνθήκες γονεϊκής επιλογής στην εκπαίδευση. Όταν δίνεται αυτή η δυνατότητα επιλογής, το χάσμα μεγαλώνει και η διαρροή του σχολικού πληθυσμού, επίσης, μεγαλώνει. Η αύξηση του ανταγωνισμού μεταξύ των εκπαιδευτικών και τώρα μεταξύ των εκπαιδευτικών μονάδων, σύμφωνα με τη δική μας αντίληψη και όχι μόνο, δεν ωφελεί την εκπαίδευση, αλλά αντίθετα υπονομεύει την εκπαιδευτική διαδικασία.

Στο παρόν νομοσχέδιο αναφέρεται ψευδώς ότι η Αρχή είναι ανεξάρτητη την στιγμή που ο Πρόεδρος και όλο το Δ.Σ., με τον άλφα ή βήτα τρόπο, άμεσα ή έμμεσα, σε τελευταία ανάλυση διορίζονται από τον Υπουργό και δεν προκύπτουν μέσα από αδιάβλητες, αντικειμενικές διαδικασίες, που θα μπορούσαν έστω να εγγυηθούν ή να ενισχύσουν τον ανεξάρτητο χαρακτήρα της.

Η Α.Δι.Π.Π.Δ.Ε., επιπλέον, έχει ουσιαστικά υπερεξουσίες στην αξιολόγηση της εκπαίδευσης, ταυτόχρονα, δε, η στελέχωση της Επιτροπής είναι απαράδεκτη και ακολουθεί το εξής μοντέλο, δηλαδή, καμία συμμετοχή φορέων της εκπαίδευσης ή άλλων κοινωνικών φορέων σε αυτή την στελέχωση της Επιτροπής. Ακόμη, πρέπει να τονίσουμε ότι, με κοινή υπουργική απόφαση θα καθορίζεται η αμοιβή του Προέδρου της Αρχής, πράγμα που, όπως έχουμε επισημάνει πολλές φορές, δεν συνάδει με τη γενικότερα διακηρυγμένη πολιτικής σας της μείωσης των αμοιβών των δημοσίων λειτουργών. Θα μπορούσε περίφημα, κύριε Υπουργέ, η αμοιβή του Προέδρου να ορίζεται με βάση κάποια άλλη αμοιβή δημοσίου υπαλλήλου.

Πρέπει να επισημάνουμε, επίσης, ότι, μπορεί το Υπουργείο Παιδείας, μέσω της Α.Δι.Π.Π.Δ.Ε., να αναθέσει την αξιολόγηση φορέων, υπηρεσιών και σχολικών μονάδων σε ξένους αξιολογητές. Θα έλεγα ότι, όλη αυτή η ιστορία έχει αποκλειστικό στόχο τις απολύσεις χιλιάδων εκπαιδευτικών και καθήλωση των μισθών των περισσότερων εκ των υπολοίπων.

Ένα πολύ ενδιαφέρον στοιχείο, κύριε Υπουργέ, είναι ότι αναφέρονται, ως κριτήρια αξιολόγησης, τα προσόντα των εκπαιδευτικών. Ποια προσόντα, όταν έχετε σταματήσει την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών; Από πού θα τα αποκτήσουν, όταν οι εκπαιδευτικές άδειες έχουν καταργηθεί και όταν τα μεταπτυχιακά τείνουν να γίνουν όλα επί πληρωμή; Όλα αυτά βοηθάνε έναν εκπαιδευτικό να μπορέσει, όταν δεν έχει την οικονομική δυνατότητα, να αποκτήσει προσόντα, που, ενδεχομένως, θα ήθελε;

Επίσης, αναφέρεται, ως κριτήριο, οι σχολικές μονάδες να έχουν υποδομές, εργαστήρια και βιβλιοθήκες σχολείου. Πάρα πολύ ωραία. Όταν, όμως, το Υπουργείο έχει κλείσει τις σχολικές βιβλιοθήκες και όταν λειτουργούν, όπου λειτουργούν, στήνονται με οικονομική στήριξη των γονέων, τελικά, πού νομίζετε ότι θα συναντήσουμε αρτιότερο εργαστήριο στην Εκάλη ή στο Πέραμα;

Επιπλέον, ένα στοιχείο, για το οποίο θα θέλαμε μια απάντηση, είναι ότι, αυτή η Αρχή, γνωρίζω ότι, κοστίζει σημαντικά στο δημόσιο. Σύμφωνα με την Έκθεση του Λογιστηρίου του Κράτους πάνω από 1,5 εκατομμύριο ετησίως, το οποίο, βεβαίως, πιστώνεται, ως δαπάνη, στο Υπουργείο Παιδείας. Θέλουμε να μας πείτε εάν αυτή η δαπάνη είναι πέραν του προϋπολογισμού. Γιατί με βάση το δεδομένο, σύμφωνα με τη δική μας αντίληψη, ότι το πλαφόν στις δαπάνες ανά Υπουργείο, που έχει τεθεί μέχρι το 2016 από το επικαιροποιημένο Μεσοπρόθεσμο, μήπως το Υπουργείο, με βάση ένα σπάνταρ ποσό, θα πρέπει να προσαρμόσει, για να εξασφαλίζει αυτό το 1,5 εκατομμύριο ετησίως, ισοδύναμες περικοπές σε άλλες δαπάνες και πού;

Όσο αναφορά στην ουσία της αξιολόγησης, θα έλεγα ότι το προτεινόμενο σύστημα συμβάλλει στην υλοποίηση των επιταγών του τρίτου μνημονίου, για τη μείωση των μισθολογικών δαπανών για την παιδεία, όπως είπαμε προηγουμένως. Έχουμε μια κυβερνητική σπουδή για την άμεση εφαρμογή της αξιολόγησης και συζητάμε το πολιτικό και θεσμικό πλαίσιο της εφαρμογής της. Συγκεκριμένα έχουμε μια προαγωγή σε ανώτερα μισθολογικά και βαθμολογικά κλιμάκια, όποιες και αν είναι οι επιδόσεις. Περιορίζεται, εκ των προτέρων, από τα ήδη θεσμοθετημένα ποσοστά των προακτέων. Δεν καταλαβαίνω, όποιος αξιολογηθεί θετικά προάγεται; Είναι standard ο αριθμός όσων πρόκειται να προαχθούν; Αυτό αντιβαίνει την ίδια την έννοια της αξιολόγησης. Για παράδειγμα, μόνο το 50% του συνόλου των εκπαιδευτικών θα προάγονται στον β' βαθμό και μόνο το 15% στον α' βαθμό. Επίσης, όχι μόνο προβλέπονται εσκεμμένα ποσοστά αυτών που θα προάγονται, αλλά ακόμα και αυτά τα ποσοστά κάθε δύο χρόνια μπορεί να μειώνονται με υπουργική απόφαση, ανάλογα με τις δημοσιονομικές δυνατότητες.

Είναι πολύ ενδιαφέρον ότι κάνουμε μια αξιολόγηση και κάποιοι υστερούν. Ο σκοπός της εξέτασης δεν είναι να σε κόψουν, ο σκοπός είναι να διαγνώσω που πάσχεις, γιατί πάσχεις και να σε βοηθήσω για να ξεπεράσεις το εμπόδιο. Θα περίμενα ότι αυτοί που δεν περνούν στην αξιολόγηση, να επιμορφώνονται, εδώ όμως έχουμε τιμωρητικές συνέπειες.

Τιμωρητική συνέπεια είναι ότι έχουμε παραπομπή των μη προακτέων, συνεχών περιόδων στο υπηρεσιακό συμβούλιο, με το ερώτημα του υποβιβασμού ή της απόλυσης. Στην επίκαιρη ερώτηση που έκανε η Βουλευτής μας η κυρία Δριτσέλη, είπατε ότι δεν προβλέπονται απολύσεις. Το άρθρο 95, του ν.3528, λέει ότι εάν έχεις δύο αρνητικές κρίσεις, παραπέμπεται για απόλυση με βάση τον δημοσιοϋπαλληλικό κώδικα. Αυτό σημαίνει ότι ο απώτερος σκοπός της όλης διαδικασίας είναι αυτό που αναφέραμε πάρα πολλές φορές, η απόλυση των δημοσίων υπαλλήλων. Η επιστημονική εγκυρότητα και η αντικειμενικότητα της διαδικασίας της ατομικής αξιολόγησης είναι εκ των προτέρων φαλκιδευμένη, καθώς τα διοικητικά κριτήρια της αξιολόγησης που προτείνονται είναι στην πλειονότητά τους ασαφή και μακράν κάθε αντικειμενικότητας. Τι θα πει οξύινα, αποφασιστικότητα, διορατικότητα στην αποτελεσματική πρόληψη των συγκρούσεων και ατομικές πρωτοβουλίες; Ποιος ακριβώς είναι αυτός που το καθορίζει;

Τα αντίστοιχα παιδαγωγικά, διδακτικά κριτήρια της αξιολόγησης αντιβαίνουν κάθε σοβαρή επιστημονική θεώρηση. Βλέπουμε ότι έχουμε ένα εκπαιδευτικό έργο, το οποίο μέσα στις τάξεις οδηγείται στον κατακερματισμό της παιδαγωγικής και διδακτικής πρακτικής, σε πολύ μικρές ενότητες, με υπερβάλλουσα λεπτομέρεια χάριν της ποσοτικοποίησης -αυτά μόνο κατά τη διάρκεια παρατήρησης, ενός δώρου- από την πλευρά του αξιολογητή όσον αφορά τα προαναφερόμενα κριτήρια. Γνωρίζετε όλοι ότι η μεθοδολογία αυτή αμφισβητείτε ευρέως επιστημονικά, επειδή αντιλαμβάνεται λανθασμένα την ίδια την υφή της παιδαγωγικής διαδικασίας, που είναι κατεξοχήν μια ποιοτική και μακροπρόθεσμη σχέση. Δεν μπορεί μέσα σε ένα δώρο να σχηματίσεις αντίληψη. Εν τέλει, θα έλεγα ότι αυτά τα «αντικειμενικά κριτήρια» που εισάγονται, τίτλοι σπουδών, μεταπτυχιακά, δημοσιεύσεις, επιμορφώσεις, είναι αντικειμενικά απρόσιτα σε όλους τους εκπαιδευτικούς που δεν τα έχουν ήδη αποκτήσει. Όποιος, έχει αυτά τα κριτήρια είναι μια χαρά, όσοι όμως δεν τα έχουν αποκτήσει δεν προβλέπεται καμία διαδικασία. Θέλω να το επαναλάβω, χωρίς να έχει σημασία ότι οι εκπαιδευτικές άδειες για τα μεταπτυχιακά και τα διδακτορικά έχουν καταργηθεί, η επιμόρφωση δεν υπάρχει στην πράξη και τα λίγα προγράμματα που υπήρχαν έχουν ανασταλεί ή ακυρωθεί, και αφορούσαν μικρό αριθμό συμμετεχόντων. Όλο αυτό που συζητούμε θα οδηγήσει πέραν των άλλων και στην κατηγοριοποίηση, δηλαδή στην υποβάθμιση και τελικώς στο κλείσιμο των σχολείων, με εναλλακτική λύση την ουσιαστική ιδιωτικοποίηση σχολικών μονάδων, δηλαδή την εξάρτησή τους από μη δημόσιες πηγές χρηματοδότησης.

Στο πλαίσιο της αξιολόγησης ορίζεται ότι αυτοί που θα είναι αξιολογητές είναι ο διευθυντής του σχολείου και ο σχολικός σύμβουλος. Αυτοί θα είναι οι κριτές που με τις εκθέσεις τους θα καθορίσουν τις τύχες και την εξέλιξη των εκπαιδευτικών. Καταλαβαίνετε ότι τα μονοπρόσωπα όργανα διοίκησης, όπως είναι ο διευθυντής και ο σχολικός σύμβουλος, αποκτούν υπερεξουσίες ανεξέλεγκτης επιβολής επί των εκπαιδευτικών, καθώς δεν προβλέπεται καμία διαδικασία αμφίδρομης αξιολόγησης, δηλαδή να αξιολογείται και ο αξιολογητής. Καταλαβαίνετε ότι οι πελατειακές σχέσεις και η διαφθορά σε ακόμα πιο εκτεταμένη κλίμακα από ότι είναι σήμερα είναι αναμενόμενη στα πλαίσια ενός τέτοιου εκπαιδευτικού συστήματος. Δημιουργούνται και δρομολογούνται σοβαρές αρνητικές επιπτώσεις στην εκπαιδευτική διαδικασία. Παραδείγματος χάριν, αλλοιώνεται ο ρόλος των σχολικών συμβούλων, που υποχρεώνονται με κόστος την προσωπική τους εξέλιξη να μετατραπούν από επιστημονικοί και παιδαγωγικοί σύμβουλοι, σε φορείς άμεσης επιβολής

της κυρίαρχης εκπαιδευτικής πολιτικής, συνοδευόμενης με απολύσεις και μισθολογική καθοδήγηση των εκπαιδευτικών. Ο εκπαιδευτικός δεν θα τον βλέπει πια ως έναν σύμβουλο, που θα συνδράμει και θα τον βοηθάει, αλλά σε έναν τιμωρό που ενδεχομένως παίζει ρόλο στο να χάσει και τη δουλειά του.

Υπονομεύεται η δυνατότητα δημοκρατικής λειτουργίας του σχολείου. Με δεδομένη την υποβάθμιση του ρόλου των διδασκόντων, που καλείται να επικυρώνει απλώς τις αποφάσεις των διευθυντών, όπως περιγράφονται και σε άλλα σημεία του θεσμικού πλαισίου για το «νέο σχολείο». Η ανάδειξη του διευθυντή σε κρίσιμο παράγοντα για την εξέλιξη και την επαγγελματική επιβίωση των εκπαιδευτικών, αναμένεται να διαλύσει κάθε συλλογικότητα, καλλιεργώντας διαπροσωπικές σχέσεις φόβου και ανταγωνισμού θρυμματίζοντας κάθε ίχνος συνεργατικής κουλτούρας. Επιπλέον, οι πολιτικές και οι συνδικαλιστικές λειτουργίες των εκπαιδευτικών μέσα στα σχολεία τους και μάλιστα τον κάθε είδος «αντιφρονούντων», θα είναι φυσιολογικά τα πρώτα θύματα, όπως έχει διαφανεί από τα ραγδαία αυξανόμενα κρούσματα αυταρχισμού και πολιτικό-ιδεολογικών διώξεων στα σχολεία.

Εν κατακλείδι, η μόνη βέβαιη συνέπεια από την εφαρμογή αυτού του σχεδίου αξιολόγησης είναι η καλλιέργεια και η παραγωγή ακόμη πιο εκτεταμένων πελατειακών σχέσεων μεταξύ προϊσταμένων και υφιστάμενων, καθώς και άγριου ανταγωνισμού μεταξύ «συναδέλφων». Τίποτα από όλα αυτά που εξαγγέλλεται ως πρόφαση δεν προοιωνίζετε την οποιαδήποτε βελτίωση του εκπαιδευτικού έργου και της ποιότητας της δημόσιας εκπαίδευσης. Αντίθετα, προοιωνίζεται ο οξύς εξατομικευμένος ανταγωνισμός, ο πειθαναγκασμός της συμμόρφωσης σε μικρές και μεγάλες εξουσίες, και ο αυταρχισμός ως θεμελιώδεις παράμετροι της εργασιακής ζωής και της εξέλιξης των εκπαιδευτικών που μετατρέπονται σε φοβισμένους και κακοπληρωμένους υπάλληλος, αντί για παιδαγωγοί και δημόσιοι λειτουργοί, όπως το έργο τους και η ηθική τους δέσμευση προς την κοινωνία επιβάλλει να είναι. Είναι προφανές ότι καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο και θα τοποθετηθούμε εκτενέστερα επί των άρθρων. Ευχαριστώ.

ΣΥΜΕΩΝ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ (Ειδικός Αγορητής του ΠΑΣΟΚ): Ευχαριστώ, κ. Πρόεδρε. Είναι φανερό ότι η αξιολόγηση είναι κάτι που λείπει συνολικά από το κράτος, από όλες τις μορφές της διοίκησης και θα έλεγα και από την ελληνική κοινωνία. Πρόσφατα, είχα γράψει ένα άρθρο στην εφημερίδα «Τα Νέα», όπου αναρωτιόμουν πως γίνεται για τα δύο μεγάλα αγαθά που έχουμε, την υγεία και την παιδεία, αυτός που θα σε αντιμετωπίσει, δηλαδή ο γιατρός που θα φτάσει το νοσοκομείο ή ο δάσκαλος που θα έχει το παιδί σου, να είναι ουσιαστικά θέμα τύχης. Χαρακτηριστικά λέμε «σε ποια χέρια θα πέσεις», δεν ξέρεις εάν αυτός ο δάσκαλος έχει τις προϋποθέσεις και όλα τα εχέγγυα, ώστε πραγματικά να δώσει τα εφόδια που χρειάζονται στο παιδί σου. Θα έλεγα ότι αυτό είναι το ζητούμενο, εάν μέσα από αυτό το νομοσχέδιο καταφέρουμε να αποτρέψουμε να υπάρχει μέσα στις σχολικές τάξεις κάποιος ακατάλληλος εκπαιδευτικός, τότε θα έχουμε καταφέρει κάτι πολύ σημαντικό, εάν όμως όλα αυτά που συζητάμε εδώ δεν έχουν αυτό το αποτέλεσμα τότε θα έχουμε κάνει μια τρύπα στο νερό.

Έρχομαι τώρα να μιλήσω για το πώς βλέπουμε εμείς την αξιολόγηση, την αξιολόγηση που προφανώς το ΠΑ.ΣΟ.Κ. την θέλει και την επιζητά. Έχουμε μια συνταγματική επιταγή για δωρεάν και ποιοτική εκπαίδευση στους πολίτες.

Καμία αξιολόγηση όμως δεν προβλέπεται για το εκπαιδευτικό προσωπικό, ούτε και για τις δομές οργάνωσης. Έτσι όπως είναι σήμερα η εκπαίδευση ουσιαστικά δεν ξέρουμε πού πάει, δεν έχουμε μετρήσιμα μεγέθη, δεν ξέρουμε τι θέλουμε να κάνουμε. Χωρίς το θεσμό της αξιολόγησης είναι άξιο απορίας πώς σχεδιάζεται η εκπαιδευτική πολιτική. Συνεπώς, συμφωνούμε ότι οφείλουμε να θεσπίσουμε ένα αξιόπιστο σύστημα αξιολόγησης. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. εξάλλου θεωρεί την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου και των εκπαιδευτικών αναπόσπαστο μέρος της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Σας θυμίζω το σχέδιο για το Νέο Σχολείο, που εφαρμόζεται πιλοτικά εδώ και δύο χρόνια και συμπεριλαμβάνει την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου και των εκπαιδευτικών, προτάσσοντας τον προγραμματισμό και την αυτοαξιολόγηση της σχολικής μονάδας. Αυτοαξιολόγηση η οποία προχώρησε αρκετά ικανοποιητικά είναι όμως φανερό ότι από μόνη της δεν αρκεί για να έχουμε συνολική αξιολόγηση έτσι όπως θα πρέπει να γίνεται. Χαιρετίζουμε επίσης, το γεγονός ότι επίκειται η έκδοση της αναγκαίας υπουργικής απόφασης για τη γενίκευση της αυτοαξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου.

Η κρίση δεν έπληξε ένα ισχυρό δημόσιο σχολείο, επέπεσε σε ένα αδύναμο οικοδόμημα και γι' αυτό είναι πολύ κρίσιμη στιγμή. Τώρα που για πρώτη φορά γίνεται προσπάθεια να θεσπίσουμε την αξιολόγηση στο εκπαιδευτικό σύστημα, να πείσουμε την εκπαιδευτική κοινότητα και όλους τους πολίτες ότι καμία εξυπηρέτηση δεν γίνεται, ότι πρόκειται πράγματι για ανεξάρτητη Αρχή, ότι δημιουργούμε ασφάλεια στον αξιολογούμενο για να προστατευτεί από μια εσφαλμένη κρίση. Συμβαίνουν όμως όλα αυτά με το παρόν νομοσχέδιο; Αυτό είναι κάτι που θα προσπαθήσουμε να το διερευνήσουμε. Για πρώτη φορά θεσπίζεται η αξιολόγηση και είμαστε σχεδόν η μόνη χώρα στην Ευρώπη που δεν έχει και έχω την αίσθηση ότι πάμε να τη συνδέσουμε με τον κυβερνητισμό. Πάμε να πριονίσουμε τα πόδια το νέου θεσμού πριν καν γεννηθεί.

Αναλυτικότερα: Στις παραγράφους 1 έως 3 του νομοσχεδίου ορίζεται η σύσταση της Αρχής, η αποστολή, οι αρμοδιότητες που προκύπτουν στα πλαίσια αυτής και συγκεκριμένα συστήνεται η Αρχή Διασφάλισης της Ποιότητας Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης ως ανεξάρτητη διοικητική αρχή εποπτευόμενη από τον Υπουργό Παιδείας με αποστολή την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου και την υποστήριξη του Υπουργού για το σχεδιασμό της εθνικής στρατηγικής. Στις αρμοδιότητες ήδη αναφέρθηκε η συνάδελφος προηγουμένως και δεν θα αναφερθώ και εγώ. Για την επίτευξη αυτών των αρμοδιοτήτων δίδεται η δυνατότητα να διαμορφώνονται διαδικασίες αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου και τα σχετικά κριτήρια, να αναπτύξει ολοκληρωμένο πληροφοριακό σύστημα διαχείρισης και βάση δεδομένων της αξιολόγησης, να υποστηρίζει τους διευθυντές εκπαίδευσης, τους περιφερειακούς διευθυντές, τις σχολικές μονάδες, να συμμετέχει σε διεθνή σχήματα κ.λπ.. Θεωρητικό επίπεδο, αλλά πουθενά δεν έχουμε εξειδίκευση και δεν εξηγούνται με σαφήνεια πώς θα γίνουν όλα τα παραπάνω.

Στην 4η παράγραφο καθορίζεται η συγκρότηση του διοικητικού οργάνου της Αρχής, οι θέσεις των μελών οι οποίες προκηρύσσονται δημόσια με εξαίρεση αυτή του προέδρου,

οποίος καθορίζεται από τον Υπουργό Παιδείας και αυτή του Προέδρου του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής. Δεν αποσαφηνίζονται τα κριτήρια επιλογής των επιτυχόντων, αλλά και πώς καλύπτονται οι θέσεις του συμβουλίου για την πρώτη φορά. Αφού γίνεται από τριμελείς επιτροπές που συγκροτούνται από το ίδιο το συμβούλιο και αυτό δεν υπάρχει ακόμη, συμπεραίνουμε ότι την πρώτη φορά ο ίδιος ο πρόεδρος μαζί με τον πρόεδρο ΙΕΠ θα αποφασίσουν. Επίσης, για τις μετέπειτα φορές μοιάζει σαν το ίδιο το συμβούλιο να αποφασίζει για το ποιοι θα το απαρτίσουν. Τελικά φαίνεται σαν αυτή η βασική απόφαση να καταλήγει στον πρόεδρο ο οποίος είναι επιλεγμένος από τον Υπουργό. Αν απεικονίσουμε την παραπάνω διαδικασία σχηματικά με μια γραμμή όλα ξεκινούν και καταλήγουν στον Υπουργό. Πόσο ανεξάρτητη όμως μπορεί να είναι μια τέτοια αρχή;

Στη συγκεκριμένη παράγραφος μετά γίνεται αναφορά στις αμοιβές των μελών του συμβουλίου, οι οποίες καθορίζονται με ΚΥΑ, καθώς και στην κάλυψη των δαπανών που προκύπτουν από την άσκηση των καθηκόντων των μελών του. Αυτές σύμφωνα με την έκθεση εκτιμώνται σε 62.400 € ετησίως ως αμοιβή του προέδρου, που είναι αποκλειστικής απασχόλησης. Δηλαδή, περίπου 5.200 € μηνιαίως μικτά. Ενδεχομένως το ποσό αυτό είναι αρκετά υψηλό για τέτοιες περιόδους. Για τα λοιπά μέλη το ποσό ανέρχεται στις 21.600 €. Στο τέλος της παραγράφου ορίζονται οι αποφάσεις της Αρχής και κοινοποιούνται στον Υπουργό κάθε Μάιο με μια έκθεση ποιότητας για το παρελθόν έτος. Δεν γίνεται όμως ρητή αναφορά στον τρόπο αξιοποίησης της έκθεσης από τον Υπουργό για τους οικείους φορείς, ούτε στο αν και κατά πόσο οι αποφάσεις της Αρχής είναι δεσμευτικές και μπορούν να έχουν και εξαναγκαστικό χαρακτήρα την ανάληψη δράσης από την εκάστοτε ηγεσία. Πού είναι η επιβράβευση σε μια θετική αξιολόγηση και πού είναι η τιμωρία σε μια αρνητική αξιολόγηση;

Η 5η παράγραφος εξειδικεύει τα καθήκοντα του προέδρου. Κατά την γνώμη μας ο πρόεδρος, ο οποίος προφανώς είναι άνθρωπος Υπουργού, αφού ο τελευταίος τον διορίζει, έχει υπερεξουσίες. Ουσιαστικά αυτός διορίζει το λοιπό συμβούλιο, διορίζει και το διευθυντή και το λοιπό προσωπικό της Αρχής. Ουσιαστικά διορίζει όλο το μηχανισμό, οπότε πάλι επανέρχεται το θέμα της ανεξαρτησίας της Αρχής. Όλα ξεκινούν και καταλήγουν στην πολιτική ηγεσία.

Στην 6η παράγραφο περιγράφεται ο μηχανισμός που συγκροτείται για την υποστήριξη του έργου της Αρχής. Στην έκθεση προβλέπεται η ενδεχόμενη ετήσια δαπάνη από τυχόν κάλυψη της θέσης του διευθυντή με εκπαιδευτικό από την ιδιωτική εκπαίδευση η οποία εκτιμάται σε 3.150 € μικτά μηνιαίως. Γενικά είναι ένα πολυδάπανο σχήμα αυτή η Ανεξάρτητη Αρχή. Υπολογίστε, σύμφωνα με την έκθεση λέει ότι είναι περίπου 1,5 εκατ. ευρώ, εμείς όμως πιστεύουμε ότι θα υπερβεί τα 2 εκατ. €. Όταν από την αξιολόγηση των δομών έχουμε πει ότι θα πάμε σε μια εξοικονόμηση 6 εκατ., είναι υπερβολικό το ποσό των 2 εκατομμυρίων. Και σκεφθείτε ότι για παράδειγμα τα λειτουργικά έξοδα υπολογίζονται στα 15.000 € όταν για μόνο μια σχολική μονάδα τα λειτουργικά έξοδα είναι 30.000 €. Άρα είναι πολύ υποεκτιμημένα τα έξοδα τα οποία θα έχουμε.

Στη συνέχεια προβλέπεται η σύσταση 25 θέσεων ειδικού επιστημονικού προσωπικού και διοικητικού -10 διοικητικού- η φύση και η σχέση εργασίας των οποίων καθορίζονται στον οργανισμό της Αρχής.

Στην αιτιολογική έκθεση αναφέρεται ότι δίνεται προτεραιότητα στην κάλυψη των αναγκών σε προσωπικό με αποσπάσεις και μετατάξεις για την αποφυγή πρόκλησης δαπάνης. Παρόλα αυτά στην έκθεση προβλέπεται ετήσια δαπάνη περίπου 220.000 € για τις δέκα θέσεις διοικητικού, γεγονός που μας φαίνεται ακατανόητο, λαμβάνοντας υπόψη τη σημερινή κατάσταση του δημόσιου.

Υποτίθεται ότι αυτή η Αρχή συγκροτείται γιατί υπάρχει αδήριτη και επιτακτική ανάγκη για αξιολόγηση του εκπαιδευτικού συστήματος και υποτίθεται επίσης ότι στελεχώνεται με τον κόσμο που στελεχώνεται για να επιτελέσει το σημαντικό έργο της. Τι έννοια έχει να καλύπτεις τις θέσεις με συγκεκριμένο προσωπικό και μετά να τους δίνεις άδεια. Αναφέρομαι στην υποπαράγραφο ιδ' όπου αναφέρεται ρητά ότι με απόφαση του συμβουλίου το ειδικό επιστημονικό προσωπικό της Αρχής μπορεί να λαμβάνει εκπαιδευτική ή επιμορφωτική άδεια με τους όρους και τις προϋποθέσεις που καθορίζει ο οργανισμός της Αρχής. Και η θέση τους για πόσο διάστημα θα είναι κενή; Ποιος θα επιτελεί το αντικείμενο του απόντα; Και αν μπορούν να την καλύψουν οι υπόλοιποι, γιατί προβλέπεται η θέση εξαρχής; Θεωρούμε ότι είναι υπερβολικό να προβλέπεται εκπαιδευτική άδεια για αυτούς ανθρώπους, οι οποίοι ορίζονται από το συμβούλιο.

Στην παράγραφο 7 ρυθμίζονται τα θέματα των επιτροπών αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου, τις οποίες συγκροτεί η Αρχή ανά διεύθυνση εκπαίδευσης. Από τα οριζόμενα στην λόγω παράγραφο η Αρχή φαίνεται να αναθέτει το έργο της αξιολόγησης πλήρως στις επιτροπές αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου. Αν πρόκειται απλώς να μαζεύει τις εκθέσεις των επιτροπών αξιολόγησης και να διεξάγει γενικά συμπεράσματα τότε δεν χρειάζεται η δημιουργία μιας τόσο υπερστελεχωμένης και ακριβής για τον κρατικό προϋπολογισμό Αρχής. Μπορεί π.χ. το έργο αυτό να ανατεθεί σε μια ήδη υπάρχουσα υπηρεσία του Υπουργείου Παιδείας μετά από εκπαίδευση του προσωπικού της. Επίσης, στην εν λόγω παράγραφο ορίζεται ότι τα μέλη του μητρώου από τα οποία προέρχονται και οι επιτροπές αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου μπορεί να είναι στελέχη πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, δηλαδή, διευθυντές και υποδιευθυντές. Εν ολίγοις οι διευθυντές, αν τελικά επιλεγούν, θα κρίνουν τα σχολεία στα οποία εργάζονται ή έχουν εργαστεί και τους εκπαιδευτικούς των σχολείων τους ή της περιοχής τα οποία δραστηριοποιούνται.

Στην παράγραφο 8 ρυθμίζονται τα θέματα που αφορούν τις αποφάσεις αξιολόγησης της Αρχής, οι οποίες μπορεί να είναι θετικές υπό όρους ή αρνητικές. Σε περίπτωση θετικής υπό όρους ή αρνητικής απόφασης τίθεται συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα για τη συμμόρφωση στα κριτήρια αξιολόγησης που δεν ικανοποιούνται και την επανεξέταση της απόφασης.

Στην υποπαράγραφο στ' της παραγράφου 8 ορίζεται ότι η αξιολόγηση της ποιότητας για τη συγκεκριμένη υπηρεσία μπορεί να υποκαθίσταται από αξιολόγηση από διαπιστευμένο φορέα αξιολόγησης της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης της αλλοδαπής που ορίζεται με απόφαση της Αρχής. Η Αρχή διαπιστεύει αλλοδαπούς φορείς αξιολόγησης που είναι διεθνώς αναγνωρισμένοι και εφαρμόζουν κριτήρια τα οποία ανταποκρίνονται στα κριτήρια της Αρχής. Εδώ μπαίνει το ερώτημα, αφού μπορούμε να φέρουμε φορείς από το εξωτερικό, γιατί να μην το κάνουμε απευθείας και να έχουμε έτοιμη από τους φορείς αυτούς, όπως χρειάζεται την αξιολόγηση και να μην πάμε σ' ένα πολυδάπανο σχήμα

προσθέτοντας αρκετά ακόμη μέλη και κάνοντας μια δυσκίνητη συνολικά ομάδα. Άρα θα μπορούσε ενδεχομένως αυτό το ρόλο να τον παίξει το ΙΕΠ, αλλά αν δεν θέλουμε το ΙΕΠ, λέτε εσείς οι ίδιοι ότι προβλέπεται να έρχεται κάποιος φορέας από το εξωτερικό. Γιατί λοιπόν να μην πάμε απευθείας εκεί;

Στην παράγραφο 9 καθορίζονται τα κριτήρια αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου. Στα κριτήρια αυτά, μεταξύ άλλων, εντάσσονται τα μαθησιακά αποτελέσματα, η αξιολόγηση του διδακτικού προσωπικού κ.λπ.. Ένα πρώτο ερώτημα αφορά το πώς μετρώνται τα μαθησιακά αποτελέσματα και αν θα προχωρήσουμε σε πανελλαδικά τεστ στα πρότυπα της PISA που ισχύουν σε όλη την Ευρώπη, ώστε ακριβώς να αξιολογήσουμε το εκπαιδευτικό έργο και τα αποτελέσματά του στην πράξη.

Η παράγραφος 10 ορίζει ότι η Αρχή αξιολογεί εσωτερικά το έργο της σύμφωνα με τον οργανισμό της και αναθέτει την εξωτερική αξιολόγηση της σε έγκυρους και διεθνώς αναγνωρισμένους αξιολογητές που εν ολίγοις επιλέγει η ίδια η Αρχή.

Στις παραγράφους 11 και 12 ρυθμίζονται θέματα που αφορούν την οικονομική λειτουργία της Αρχής και τη σύνταξη εκθέσεων πεπραγμένων και απολογισμούς. Για την κριτική των παρόντων άρθρων έχουμε ήδη μιλήσει.

Κάνοντας μια γενική αποτίμηση θα λέγαμε ότι το παρόν νομοσχέδιο είναι γενικόλογο και ασαφές ως προς τους στόχους της Αρχής. Εμείς θα θέλαμε για την αξιολόγηση ένα ολοκληρωμένο σχέδιο νόμου, όπου θα εντάσσεται και αυτό, αλλά συνολικά να είχαμε μια αξιολόγηση και των σχολικών μονάδων και των δομών και τη ιεράρχησης από πάνω μέχρι κάτω, έτσι ώστε να μιλήσουμε για μια αξιολόγηση ουσιαστική. Φοβάμαι ότι με το παζλ και τα διάφορα κομμάτια αυτά θα έχουμε αλληλοκαλύψεις και τελικά θα έχουμε ένα σχήμα δυσκίνητο, βραδυκίνητο όπου απλά βάζουμε επιπλέον προσωπικό, περίπου 750 άτομα, αν σκεφτούμε ότι σε κάθε διεύθυνση δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης που έχουμε από πέντε κατ' ελάχιστον εκπαιδευτικούς, όπως ορίζεται. Δεν είναι πράγματι ανεξάρτητη Αρχή και το θέμα της ανεξαρτησίας θα πρέπει να το δούμε. Το νομοσχέδιο παραλείπει το πιο σημαντικό, το πώς θα τιμωρούνται οι αρνητικά αξιολογούμενοι, αλλά και πώς θα επιβραβεύονται οι θετικά αξιολογούμενοι. Για παράδειγμα κάποια σχολεία που χρηματοδοτούνται ήδη από το ΕΣΠΑ μέχρι το 2016 αν αξιολογηθούν θετικά θα παραταθεί η παραμονή τους στο ΕΣΠΑ μέχρι το 2020, όπως κάποιοι ζητούν από την κυβέρνηση;

Η νομοθετική παρέμβαση ως προς το στόχο είναι αναγκαία, πλην όμως θα έπρεπε να περιληφθεί σε ένα ευρύτερο σχέδιο νόμου για την αξιολόγηση στην εκπαίδευση, όπως είπα, όπου θα ενταχθούν, πέρα από τη σύσταση αυτή, η εθνική στρατηγική για την επιμόρφωση και η σύνδεση με την αξιολόγηση.

Για την επιτέλεση ενός τόσο σύνθετου και απαιτητικού έργου, όπως αυτό της αξιολόγησης στην εκπαίδευση, απαιτείται, όπως ορθά επισημαίνεται, η δημιουργία ενός φορέα πραγματικά ανεξάρτητου από κάθε τύπου επιρροές και επηρεασμό. Το ρόλο της Α.ΔΙ.Π.Π.Δ.Ε. θα μπορούσε να αναλάβει το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής, όπως είπα, δεδομένου ότι σύμφωνα με το νόμο 3966/2011 στις αρμοδιότητες του Ινστιτούτου εμπíπτουν θέματα που αφορούν την αξιολόγηση των διοικητικών και εκπαιδευτικών δομών της εκπαίδευσης. Εξάλλου ως αυτοτελές νομικό πρόσωπο υποκείμενο σε χαλαρή εποπτεία

του Υπουργείου, διαθέτει ορισμένο βαθμό ανεξαρτησίας, ο οποίος θα μπορούσε να ενισχυθεί έτι περαιτέρω. Με τον τρόπο αυτό θα επιτυγχανόταν επιπροσθέτως η ζητούμενη εξοικονόμηση πόρων.

Αν, παρά ταύτα, επιλεγεί η λύση της δημιουργίας ανεξάρτητης αρχής, είναι σημαντικό να διασφαλιστεί ότι αυτή θα είναι πραγματικά ανεξάρτητη. Το γεγονός ότι η επιλογή του αξιολογητή και η ανάθεση της αξιολόγησης γίνονται ανεξέλεγκτα από την ίδια την αξιολογούμενη αρχή, μπορεί να δημιουργήσει υπόνοιες μεροληψίας. Ορθότερο θα ήταν η ανάθεση της εξωτερικής αξιολόγησης και η επιλογή του αξιολογητή να γινόταν από άλλο φορέα, πιθανώς φορέα του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης, που θα οριστεί ως αρμόδιος συνολικά για την εποπτεία της διαδικασίας αξιολόγησης στο δημόσιο τομέα.

Σύμφωνα με το νομοσχέδιο, η αρχή διεξάγει μελέτες και έρευνες σχετικές με την αποστολή της ή αναθέτει τη διεξαγωγή σε άλλους φορείς. Η περαιτέρω ανάθεση ορισμένου αντικειμένου που εμπίπτει στους σκοπούς της αρχής, δικαιολογείται μόνο όταν δεν διαθέτει η ίδια τα κατάλληλα μέσα για τη διεξαγωγή του και τούτο θα πρέπει να τεκμηριώνεται ειδικώς. Προτείνεται να προστεθεί ρητώς ότι η ανάθεση μελετών και ερευνών μπορεί να γίνεται μόνο όταν αιτιολογείται ειδικώς ότι η αρχή αδυνατεί να διεξαγάγει τη μελέτη ή την έρευνα με ίδια μέσα.

Τέλος, η πρόβλεψη καθορισμού των αποδοχών των 25 μελών, σύμφωνα με την εξαιρετική διαδικασία, δημιουργεί πρόσθετο μισθολογικό κόστος 830.000 € ήτοι 2.767 € μηνιαίως ανά υπάλληλο, ποσό που στην τρέχουσα συγκυρία, κρίνεται υπέρογκο.

Με αυτές τις γενικές παρατηρήσεις, εγώ θα ήθελα να ολοκληρώσω. Ξέρουμε ότι υπάρχει και ένα θέμα με τη σύνδεση μισθού και βαθμολογίου που έγινε με το ν. 4024. Εκεί είχαμε μια εξαίρεση για τους εκπαιδευτικούς και μένει με το προεδρικό διάταγμα να δούμε πώς θα γίνει, γιατί πραγματικά υπάρχει μια ιδιαιτερότητα στο εκπαιδευτικό έργο και δεν μπορεί να γίνει η αξιολόγηση, όπως γίνεται τους υπολοίπους δημοσίους υπαλλήλους, όμως, προσωπική μου γνώμη είναι ότι κάποια στιγμή θα πρέπει να προχωρήσουμε σε μια διαδικασία που για κάποιους ακατάλληλους εκπαιδευτικούς, αφού πράγματι στην αρχή προσπαθήσουμε να τους επιμορφώσουμε και δούμε ότι αυτό δεν έχει κάποιο αποτέλεσμα, όταν κάποιος κριθεί δύο φορές ακατάλληλος, όπως ειπώθηκε, να προχωρήσουμε πραγματικά στην απόλυση. Ας βάλουμε, δηλαδή, ένα ελάχιστο ποσοστό κάθε χρόνο -1%, 2%;- να έχουμε απολύσεις ακατάλληλων δημοσίων υπαλλήλων, να ανανεώνεται με το νέο προσωπικό που θα μπαίνει, ώστε σιγά-σιγά η αξιολόγηση να έχει κάποιο αποτέλεσμα.

Κατόπιν των παραπάνω, όπως σας είπα, εμείς θέλουμε να δούμε τις αλλαγές τις συγκεκριμένες στα άρθρα. Επιφυλασσομέθα για το τι θα κάνουμε για το νομοσχέδιο, γιατί πιστεύουμε ότι χρειάζεται αρκετές αλλαγές, τις οποίες θα περιμένουμε να δούμε και στην επόμενη κατ' άρθρο ζήτηση.

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΞΟΥΛΙΔΟΥ (Ειδική Αγορήτρια των Ανεξάρτητων Ελλήνων): Κύριε Πρόεδρε, με το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού «Αρχή Διασφάλισης της Ποιότητας στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση (Α.Δι.Π.Π.Δ.Ε.)» έρχεται να ολοκληρωθεί ο κύκλος των νομοθετημάτων που έχουν σχέση με την αξιολόγηση στην εκπαίδευση. Για τριάντα χρόνια δεν υπήρχε νομοθετικό πλαίσιο

αξιολόγησης των εκπαιδευτικών μονάδων. Αδυναμίες τέτοιου τύπου ήταν αναμενόμενες από το γεγονός ότι στην ελληνική πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, αλλά και στην εκπαίδευση γενικότερα, ο θεσμός της αξιολόγησης ήταν άγνωστος και ως καινοφανής αντιμετωπίστηκε αρχικά, τουλάχιστον, αρνητικά.

Η πολυσυζητημένη αξιολόγηση των εκπαιδευτικών θα πρέπει να έχει χαρακτήρα βελτιωτικό και όχι τιμωρητικό. Με τη φιλοσοφία της βελτίωσης θα πρέπει να διαμορφωθεί η πολιτική των προγραμμάτων επιμόρφωσης και επιβράβευσης των αφοσιωμένων εκπαιδευτικών. Το μόνο πράγμα που μπορεί να δώσει καρπούς στην εκπαιδευτική διδασκαλία, είναι η ζωντανή κατάρτιση, η διδασκαλία ολόκληρου του ατόμου. Θα πρέπει να αναδειχθεί η σημαντικότητα των εκπαιδευτικών σε όλα τα επίπεδα της εκπαίδευσης. Γι' αυτό θα στηρίξουμε το πολυτιμότερο κεφάλαιο που έχουμε για την ανάπτυξη και τον πολιτισμό στον τόπο μας, τον Έλληνα δάσκαλο, όλων των βαθμίδων.

Η αξιολόγηση με τη στενή, αλλά και ευρεία έννοια του όρου, απουσιάζει από το εκπαιδευτικό μας σύστημα. Δεν είναι δυνατό να μην αξιολογείται ο εκπαιδευτικός, στα χέρια του οποίου η Ελληνική Πολιτεία του εμπιστεύεται το πλέον ευαίσθητο έργο, αυτό της εκπαίδευσης των Ελληνοπαίδων. Ο θεσμός της αξιολόγησης χρήζει πλήρους αναθεώρησης με σαφή καθορισμό μετρήσιμων κριτηρίων, όπως θα προσδιορίζονται από σχετικό νόμο για όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης.

Έχοντας μπροστά μας σήμερα αυτό το σχέδιο νόμου παρατηρούμε ότι η αποστολή της Α.Δι.Π.Π.Δ.Ε. είναι η διασφάλιση υψηλής ποιότητας της εκπαίδευσης, αλλά και διασφάλιση της εγκυρότητας, της αξιοπιστίας αλλά και της αντικειμενικότητας της αξιολόγησης τη δημιουργία ενός φορέα ανεξάρτητου από κάθε τύπου επιρροές και επηρεασμούς, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 2.

Το πρώτο φυσικά παραπέμπει στον ακόμα αυστηρότερο έλεγχο της υλοποίησης της κυβερνητικής εκπαιδευτικής πολιτικής, όπως επισημαίνεται σε διάφορα σημεία του κειμένου και το δεύτερο σε μια αρχή, η οποία θα μπορεί με πρόσωπα και με κριτήρια αυστηρά καθορισμένα να εκμηδενίζει οποιαδήποτε προσπάθεια παρέκκλισης από τις κάθε φορά αποφασισμένες πολιτικές.

Το γεγονός ότι δίνετε και διεθνή ονομασία στην αρχή αυτή «Authority for Quality Assurance in Primary and Secondary Education», δίνει και το στίγμα της δέσμευσης από τη μια και στους διεθνείς οργανισμούς και οίκους αξιολόγησης, αφού θα συνεργάζεται ή θα συμμετέχει ως μέλος σε διεθνή δίκτυα, φορείς και οργανισμούς με συναφείς δραστηριότητες, καθώς και στην προσπάθεια εναρμόνισης με τα διεθνή στάνταρντς, αφού φορείς αξιολόγησης στην εκπαίδευση, με πανομοιότυπο τίτλο υπάρχουν και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Σύμφωνα με τα παραπάνω διακρίνουμε αυστηρό έλεγχο της υλοποίησης της εκπαιδευτικής πολιτικής και αξιολόγηση της αξιολόγησης, η οποία θα γίνεται με κριτήρια και δείκτες, στο πλαίσιο μόνον αντίστοιχων διεθνών προτύπων. Και φυσικά γίνεται καθαρή αναφορά στο προεδρικό διάταγμα, το οποίο θα πρέπει να εκδοθεί, στο πλαίσιο εφαρμογής του ενιαίου βαθμολογίου-μισθολογίου, για να μην έχουμε πλέον καμία αμφιβολία για το τι κρύβεται πίσω από τα μεγαλόπνοα σχέδια περί αναβάθμισης της ποιότητας της

εκπαίδευσης, αλλά έχοντας πάντα τη διατήρηση της μνημονιακής πολιτικής, ως κύριο στόχο.

Η αρχή, λοιπόν, αυτή, θα διαμορφώνει, οργανώνει, εξειδικεύει τυποποιεί και δημοσιοποιεί εκ των προτέρων τις διαδικασίες αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου, με τα σχετικά κριτήρια και δείκτες στο πλαίσιο αντίστοιχων διεθνών προτύπων. Μόνο που το πλέγμα αυτό, όπως θα δείξουμε και παρακάτω, θα έχει τόσο γραφειοκρατικό όσο και ελεγκτικό χαρακτήρα. Η αρχή αυτή θα λαμβάνει υπόψη άραγε ότι η συγκεκριμένη αξιολόγηση απευθύνεται σε Έλληνες; Επιτέλους, όχι άλλες απομιμήσεις. Αξιολόγηση ελληνική, στα ελληνικά πρότυπα, για τον Έλληνα εκπαιδευτικό.

Το συμβούλιο της Α.ΔΙ.Π.Π.Δ.Ε. θα αποτελείται από τον Πρόεδρο, τα κριτήρια επιλογής του οποίου προφανώς δεν αφορούν Έλληνα, Πρόεδρο Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής, δύο εκπαιδευτικούς ΠΕ, δύο εκπαιδευτικούς ΔΕ, κατόχους διδακτορικών, κατά προτίμηση και έναν καθηγητή πανεπιστημίου με εξειδίκευση στην αξιολόγηση των εκπαιδευτικών, ο οποίος μπορεί να είναι και της αλλοδαπής. Επίσης, θα πρέπει να εισαχθεί σαν κριτήριο για όλα τα μέλη της αρχής, να έχουν διδακτική προϋπηρεσία τουλάχιστον 15ετη στην πρωτοβάθμια ή στη δευτεροβάθμια δημόσια ελληνική εκπαίδευση και όχι στην τριτοβάθμια, διότι, πρώτον, θα αξιολογήσουν και θα εποπτεύσουν την αξιολόγηση Ελλήνων εκπαιδευτικών που εργάζονται στην Ελλάδα. Πρέπει οι ίδιοι να είναι γνώστες της ελληνικής πραγματικότητας, όχι μόνο θεωρητικά και ακαδημαϊκά, αλλά και εμπειρικά. Στην τριτοβάθμια εκπαίδευση δεν υπάρχει ο παράγοντας «παιδαγωγική» και άρα, δεν είναι οι πανεπιστημιακοί γνώστες της εκπαιδευτικής πραγματικότητας, παρά μόνον κατά το 50%. Καθώς ο μέγιστος πληθυσμός των υπό αξιολόγηση εκπαιδευτικών βρίσκεται στο δημόσιο σχολείο, τα μέλη της αρχής πρέπει να προέρχονται από αυτόν και όχι από την ελίτ.

Οι αποφάσεις της αρχής θα κοινοποιούνται στον Υπουργό Παιδείας, ενώ κάθε χρόνο θα συντάσσεται έκθεση ποιότητας της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Ως αρμόδιο, λοιπόν, σε αυτή την προσπάθεια, μπορεί να καλεί αντίστοιχες αρχές και υπηρεσίες αξιολόγησης και πιστοποίησης της ποιότητας πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και άλλων ευρωπαϊκών χωρών. Φυσικά για να μπορεί να υλοποιείται πιο αποτελεσματικά ο έλεγχος, προβλέπεται η ίδρυση πενταμελών επιτροπών αξιολόγησης εκπαιδευτικού έργου –Ε.Α.Ε.Ε.- μία ή και περισσότερες ανά διεύθυνση εκπαίδευσης. Η κάθε επιτροπή θα αξιολογεί το έργο των σχολικών μονάδων, θα είναι το βασικό ελεγκτικό όργανο της αρχής, θα επισκέπτεται σχολικές μονάδες, να ελέγχει αν γίνονται σωστά οι αξιολογικές διαδικασίες και θα συντάσσει τεστ αξιολόγησης στις σχολικές μονάδες. Η απόφαση της αρχής για την αξιολόγηση της ποιότητας του εκπαιδευτικού έργου ανά περιφερειακή διεύθυνση μπορεί να είναι είτε θετική είτε θετική υπό όρους είτε αρνητική. Η διάρκεια που ισχύει η απόφαση δεν μπορεί να υπερβαίνει τα 8 χρόνια, όμως, αν υπάρχει απόφαση θετικής αξιολόγησης, τότε αυτεπάγγελτα ή μετά από σχετικό ερώτημα του Υπουργείου Παιδείας μπορεί να γίνει επανεξέταση της έκθεσης, οπότε, η θετική αξιολόγηση είναι πάντα υπό αμφισβήτηση.

Αξιολόγηση όμως της ποιότητας μπορεί να υποκαθίσταται από διαπιστευμένο φορέα αξιολόγησης της πρωτοβάθμιας ή της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης της αλλοδαπής, που ορίζεται με απόφαση της Αρχής. Η Αρχή διαπιστεύει αλλοδαπούς φορείς αξιολόγησης, που

είναι διεθνώς αναγνωρισμένοι και εφαρμόζουν κριτήρια, τα οποία ανταποκρίνονται σε κριτήρια της Αρχής. Η αλήθεια είναι ότι αυτό αποτελεί παγκόσμια πρωτιά. Δίνεται η συνολική εφιαλτική εικόνα της πλήρους χειραγώγησης του εκπαιδευτικού από τα ξένα συμφέροντα. Στην έκθεση των συνεπειών ρύθμισης του παρόντος σχεδίου, στην παράγραφο 2/2, αναφέρεται ότι στον ευρωπαϊκό χώρο έχουν διαμορφωθεί πολυεπίπεδα, πολυδιάστατα και πολύμορφα συστήματα αξιολόγησης, που λαμβάνουν υπόψη τους, τόσο τα δεδομένα σε εθνικό επίπεδο, όσο και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του μαθητικού πληθυσμού και της σχολικής μονάδας.

Πώς είναι δυνατόν η ΑΔΙΠΔΕ, η αρχή διασφάλισης ποιότητας στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, η αρχή αυτή, λοιπόν, που αφορά στην ελληνική εκπαίδευση, να διαπιστεύει μόνο αλλοδαπούς φορείς αξιολόγησης; Αναφέρεται, μάλιστα, ότι οι μηχανισμοί αυτοί, εξωτερικής και εσωτερικής αξιολόγησης που έχουν θεσπισθεί, διαφέρουν μεταξύ των χωρών, στο σκοπό και στη λειτουργία τους, αλλά ενισχύονται οι σχέσεις αλληλεπίδρασης, υποστήριξης και ανατροφοδότησης μεταξύ τους. Γιατί, λοιπόν, στο πλαίσιο αναροφοδοτικής αξιολογικής διαδικασίας μπορεί να χτυπήσουν την πόρτα και των δικών μας σχολείων; Το πιο σοβαρό όμως είναι τα κριτήρια αξιολόγησης, όπως καθορίζονται από το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου. Πρώτον, τα μαθησιακά αποτελέσματα, δηλαδή, οι επιδόσεις των μαθητών που όχι τυχαία, μπαίνουν στο πρώτο κριτήριο. Δεύτερον, η ποιότητα και η αποτελεσματικότητα του διδακτικού και γενικότερα του εκπαιδευτικού έργου, όπως τεκμηριώνεται, ιδίως, από την αξιολόγηση από τους μαθητές και τα πρόσωπα που ασκούν τη γονική τους μέριμνα.

Η λέξη τεκμηρίωση έχει σημασία. Τεκμηρίωση χωρίς γραπτά ντοκουμέντα, φόρμες, ερωτηματολόγια, δεν υφίσταται. Δηλαδή, ο οποίος δεν συμπαθεί ένα εκπαιδευτικό θα μπορεί να τον αξιολογήσει αρνητικά. Για κάποιους γονείς καλός είναι αυτός που κάθε μέρα δίνει φωτοτυπίες, ενώ για άλλους αυτός που κάθε μέρα δίνει αγάπη και ενθάρρυνση. Ποιος κερδίζει; Για τους μαθητές είναι ακόμα πιο περίπλοκο το θέμα. Να αρθεί η διάταξη της παραγράφου 9, ΑΓ. Η ποιότητα και η αποτελεσματικότητα του εκπαιδευτικού έργου δεν τεκμηριώνεται από την αξιολόγηση από μαθητές και γονείς, παρά μόνον από γνώστες του αντικειμένου και πάλι παρακινδυνευμένα. Ποιους γονείς και ποιους μαθητές έχετε υπόψη σας; Τα άτομα που δεν γνωρίζουν τα αναλυτικά προγράμματα; Την επιστήμη της παιδαγωγικής, την διδακτική μυθολογία, την παιδαγωγική ψυχολογία, την κοινωνιολογία, τη φιλοσοφία της παιδείας; Πώς θα αξιολογήσουν ένα πολυσύνθετο έργο, που επιπλέον παρεμποδίζεται εντέχνως από την ίδια την πολιτεία;

Τρίτον, η καταλληλότητα των προσώπων του διδακτικού προσωπικού. Σημασία έχει η λέξη «προσόντων». Εκτός από το πτυχίο ποια άλλα προσόντα θεωρούνται κατάλληλα; Αναφέρεται το ΑΣΕΠ; Τέταρτον, η ποιότητα των υποστηρικτικών υπηρεσιών, όπως τα σχολικά εργαστήρια και οι βιβλιοθήκες. Ποιες θα είναι οι υποστηρικτικές υπηρεσίες; Με την ευγενική χορηγία ποιων άραγε; Η ανταπόκριση των σχολικών μονάδων στο στρατηγικό στόχο για τη μείωση της μαθητικής διαρροής, καθώς και στην αντιμετώπιση φαινομένων ρατσισμού, εκφοβισμού και βίας. Για μια ακόμα φορά οι εκπαιδευτικοί υπεύθυνοι, για προβλήματα που δημιουργούν οι γνωστές πολιτικές. Θα πρέπει να αναφερθεί ότι προκαλεί ιδιαίτερο ενδιαφέρον και ο οικονομικός προϋπολογισμός για τη σύσταση και τη στελέχωση των Επιτροπών, που ανέρχεται ετησίως στις 830.000 και με Κ.Υ.Α, καθορίζονται οι

αποδοχές του Προέδρου, σε ετήσια αμοιβή, Προέδρου Αρχής με 64.000. Άξιος ο μισθός τους. Για αυτό το σημείο έχουμε, αδιανόητα, μη τήρηση του μνημονίου. Γιατί άραγε;

Στην έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του κράτους, στην παράγραφο 4, έχουμε δύο παρατηρήσεις. Γιατί να χρησιμοποιηθεί εκπαιδευτικός από την ιδιωτική εκπαίδευση, που θα κοστίσει 37.900 ευρώ; Μετά ίδια ή και ανώτερα προσόντα μπορεί να χρησιμοποιηθεί κάποιος του δημοσίου, που θα κοστίσει μόνο την κάλυψη των Επιτροπών. Μήπως έχετε, λοιπόν, κάποιον υπόψη σας; Γιατί νομίζουμε η διάταξη την φωτογραφική. Δεύτερον, ο διοικητικός θα εισπράττει 1.860 € το μήνα, την ίδια στιγμή που οι εκπαιδευτικοί με μεταπτυχιακό ή και διδακτορικό, εισπράττουν μετά από 23 έτη εργασίας, 1.460 € καθαρά. Τί προσόντα θα έχουν αυτή οι διοικητικοί που θα μεταταγούν; Θα είναι κάτοχοι διδακτορικού με εικοσαετή, τουλάχιστον, υπηρεσία; Ποιους συγγενείς ή ψηφοφόρους σας θέλετε να διασφαλίσετε σε αυτή την Αρχή;

Τέλος, στην έκθεση συνεπειών της ρύθμισης, στην παράγραφο 2/1, αναφέρεται ότι στην Ελλάδα δεν υπήρξε ως τώρα αντίστοιχη προσπάθεια. Σίγουρα εννοεί ο γράφων, από το 1981 και μετά, γιατί ως τότε υπήρχε αξιολόγηση και ασκούταν από τον εκάστοτε επιθεωρητή και την ετήσια έκθεσή του. Η εκπαιδευτική ιστορία της Ελλάδας ξεκινάει από το 1830 και όχι από το 1981. Συνεχίζουμε στην έκθεση, στην παράγραφο 4, αναφέροντας τις συνέπειες στην κοινωνία και τους πολίτες, από τα γραφόμενα προκύπτει ότι στόχος της αξιολόγησης είναι και η πάταξη της παραπαιδείας, εφόσον θα βελτιωθεί με τον καλύτερο δυνατό τρόπο το εκπαιδευτικό έργο. Υπάρχει κάποιο χρονοδιάγραμμα; Πότε πιστεύετε ότι θα κλείσουν τα φροντιστήρια και πανελλαδικές εξετάσεις θα διενεργούνται από το δημόσιο δωρεάν σχολείο; Τέλος, για να μη μείνει καμία αμφιβολία, συμπυκνώνεται σε μια παράγραφο στην έκθεση συνεπειών της ρύθμισης όλη η ουσία. Με τις ρυθμίσεις της τροπολογίας στις σχολικές μονάδες, ως βασικές μονάδες που παρέχουν πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, θα ενταχθούν σε καθεστώς διαρκούς αξιολόγησης. Θα τίθενται στόχοι, να υλοποιούνται, θα αξιολογείται η πληρότητα της επίτευξής τους τα επανακαθορίζονται. Οι σχολικές μονάδες θα ποσοτικοποιηθούν (;) στόχους, όπως η μείωση της μαθητικής διαρροής, η βελτίωση του ποσοστού των μαθητών που λαμβάνουν το ελάχιστο αναγκαίο μαθησιακό αποτέλεσμα κάθε μαθήματος ή σχολικής δράσης, η αντιμετώπιση φαινομένων σχολικής βίας, η αύξηση του αριθμού των αρίστων και η καλλιέργεια του ήθους. Πώς καθορίζετε το ήθος; Με ποια κριτήρια;

Λέτε ότι θα αυξηθεί ραγδαία η αποδοτικότητα των εκπαιδευτικών. Έχετε στοιχεία που αποδεικνύουν τη μη αποδοτικότητά τους έως τώρα; Με τον τρόπο αυτό αναρωτιόμαστε, θα επιτευχθεί διαρκής εγρήγορση των εκπαιδευτικών και αυτό θα αυξήσει ραγδαία την αποδοτικότητά τους; Μήπως αν τους πληρώνατε καλύτερα, να φτάνουν τα χρήματα για μια αξιοπρεπή διαβίωση, θα απέδιδαν περισσότερο; Συμπέρασμα. Λαμβάνοντας υπόψη μας όλο το νομοθετικό πλαίσιο για την αξιολόγηση, το μισθολόγιο - βαθμολόγιο, το προεδρικό διάταγμα για το σχέδιο νόμου για την ΑΔΙΠΔΕ, δεν είναι υπερβολή να πούμε ότι διαμορφώνεται το πιο αυστηρό, γραφειοκρατικό, ελεγκτικό σύστημα αξιολόγησης στην εκπαίδευση, αν όχι παγκόσμια, τουλάχιστον πανευρωπαϊκά. Αυτά για όσους, πιστεύουν ότι η αξιολόγηση δεν θα είναι τιμωρητική ή ότι μπορεί να υπάρχει μια άλλου τύπου ανατροφοδοτική αξιολόγηση. Δυστυχώς οι εκάστοτε υπηρετούντες, διαποτισμένοι από τη μια μεριά, από την έννοια του πολιτικού κόστους και από την άλλη είτε αποφεύγουν

βαθιές, ορθές, επιβεβλημένες εκπαιδευτικές δομές είτε επαγγέλλονται μεταρρυθμίσεις, χωρίς κανένα τελικό αποτέλεσμα, καθώς ειδικότερα στην εποχή μας απαιτούνται, από πλευράς εκπαιδευτικής, συνεχείς και διαρθρωτικές μεταβολές. Σας ευχαριστώ.

ΑΡΤΕΜΙΟΣ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΣ (Ειδικός αγορητής της Χρυσής Αυγής): ευχαριστώ. Δεν θα εξαντλήσω όλο το χρόνο. Είναι υπέρ αρκετός για να καλύψουμε το θέμα το οποίο συζητάμε σήμερα. Επιτρέψτε μου όμως πριν τοποθετηθούμε στο σχέδιο νόμου, να μεταφέρω μια δυσάρεστη για εμάς - προφανώς για άλλους ευχάριστη - είδηση, καθώς μία ακόμη τρομοκρατική ενέργεια έλαβε χώρα τα ξημερώματα στην τοπική οργάνωση της Χρυσής Αυγής, την Καβάλα, γεγονός το οποίο έχει καταστήσει πλέον ρουτίνα να το μεταφέρουμε μέσα στη Βουλή. Σχεδόν κάθε εβδομάδα έχουμε τέτοια φαινόμενα. Κάποια καταδίκη από τα κόμματα και θα ήταν ανησυχητικό για εμάς, αν κάποιος έβγαине να καταδικάσει τη συγκεκριμένη ενέργεια. Απλά το μεταφέρω, μόνο και μόνο για να δείξω το τι κλίμα υπάρχει, εις βάρος της Χρυσής Αυγής και υπό ποιες συνθήκες λειτουργούμε, εντός και εκτός του Κοινοβουλίου.

Τώρα, στο διά ταύτα και σε ό,τι αφορά το σχέδιο νόμου. Μετά το σχέδιο Αθηνά, το οποίο συζητήθηκε στις Επιτροπές και στο οποίο η Χρυσή Αυγή εξέφρασε την αντίθεσή της, για πάρα πολλούς λόγους, έρχεται ένα ακόμα σχέδιο νόμου που αφορά στην παιδεία, με τίτλο «Αρχή διασφάλισης της ποιότητας στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση». Για να απαντήσω και στους προηγούμενους ομιλητές, οι οποίοι εξέφρασαν κάποια ερωτήματα, θα ήθελα, καταρχάς, να πω είναι τουλάχιστον υποκριτικό από το Υπουργείο να πιστεύει ότι θα εξασφαλίσει την ποιότητα στην εκπαίδευση, όταν ακόμη από τον προϋπολογισμό αρνείται να επενδύσει στην παιδεία. Ο προϋπολογισμός του 2013, ο οποίος υπερψηφίστηκε από την ελληνική Βουλή, προβλέπει τη μείωση δαπανών, κονδυλίων, σε ό,τι αφορά την παιδεία.

Επίσης, είπε, μια συνάδελφος ότι δεν υπάρχει μετρήσιμο μέγεθος για να δούμε ποια είναι η ποιότητα της παιδείας. Εμείς θα πούμε ότι η ελληνική κοινωνία είναι ενδεικτική και της παιδείας, της οποίας παρέχει το ελληνικό κράτος στους πολίτες της. Σήμερα η ελληνική κοινωνία είναι μια βαθιά παρακμασμένη κοινωνία και ως εκ τούτου, θεωρούμε ότι πρώτος υπαίτιος τη μεριά ανύπαρκτη παιδεία, η οποία παρέχεται πρώτα στα ελληνόπουλα, από μικρή ηλικία και έπειτα στους Έλληνες πολίτες.

Τώρα, έχουμε δύο άρθρα. Το πρώτο αφορά στις ρυθμίσεις, το δεύτερο είναι περισσότερο τυπικό, το οποίο αφορά στην ένδειξη ισχύος, από τη δημοσίευσή του στην εφημερίδα της κυβέρνησης και πρόκειται για ένα σχέδιο νόμου, το οποίο θα λέγαμε ότι είναι ένα σύνολο γενικοτήτων, μια έκθεση ιδεών για το τι θέλει να κάνει το Υπουργείο, παρά συγκεκριμένες προτάσεις, προοπτικές, για το πώς θα επιλυθούν συγκεκριμένα προβλήματα.

Αυτό είναι κάτι, το οποίο βλέπουμε να γίνεται σε όλα τα σχέδια νόμου, δεν είναι μόνο το σημερινό.

Σε ό,τι αφορά το Σχέδιο Νόμου επί της αρχής, με έκπληξη διαπιστώνουμε την έξαρση ειλικρίνειας του Υπουργείου, καθώς διαπιστώνεται ότι υπήρχε αλληγορία όλα αυτά τα χρόνια σ' ό,τι αφορά τον τομέα αυτό. Επιτρέψτε μου να μεταφέρω αυτολεξεί, όπως γράφεται μέσα στο κείμενο το χωρίο, που λέει ότι «τα τελευταία τριάντα χρόνια δεν έχει εφαρμοστεί στην πράξη καμία αξιολόγηση της όλης εκπαιδευτικής διαδικασίας». Εμείς, θα συμπληρώναμε ότι «τα τριάντα αυτά χρόνια δεν κυβέρνησε μόνο το ΠΑ.ΣΟ.Κ., έχει κυβερνήσει και η Ν.Δ. και, προφανώς, δεν έχει κάνει τίποτα για να διασφαλίσει την ποιότητα της εκπαίδευσης». Αυτό, σε άμεση συνέχεια με όσο βλέπουμε να συμβαίνουν σήμερα με το σχέδιο Αθηνά, αλλά δεν θα επεκταθώ, επειδή δεν είναι επί του παρόντος.

Ένα άλλο θέμα, το οποίο θα πρέπει να θίξουμε, είναι ότι θεσπίζεται μια αρχή, που θα έχει ως αντικείμενο το ελεγκτικό. Είναι μια κίνηση περιττή, καθώς ο έλεγχος θα μπορούσε να γίνει με τη δημιουργία μιας απλής διεύθυνσης του Υπουργείου Παιδείας με σχετικό αντικείμενο τη χρήση προσωπικού από τον κλάδο των εκπαιδευτικών για την επίτευξη των σκοπών με απόσπαση από την Υπηρεσία για το απαιτούμενο χρονικό διάστημα.

Εδώ θα κάνω μια παρένθεση: Μια, συνάδελφος είπε προηγουμένως ότι «δεν μπορούμε να λύσουμε τα προβλήματα, εάν ακολουθήσουμε πρακτικές του χθες». Μια συνήθης πρακτική είναι οι πολιτικές σκοπιμότητες, οι διορισμοί κ.λπ..

Προσέξτε τώρα, πως συστήνεται αυτή η αρχή και με ποιο τρόπο λειτουργεί. Έρχεται ο Υπουργός του Υπουργείου Παιδείας και διορίζει έναν Πρόεδρο της Αρχής αυτής. Άμα δεν το κάνει ο Υπουργός, μέσα από τις Επιτροπές στην οποία έχει και κοινοβουλευτική πλειοψηφία, θα διορίζει έναν τέτοιο Πρόεδρο. Είναι δυνατόν ο Πρόεδρος αυτός, ο οποίος θα έχει τον έλεγχο του όλου εγχειρήματος, να κατακρίνει αυτόν τον οποίο τον διορίζει; Με λίγα λόγια, είναι δυνατόν αυτός, ο οποίος πληρώνεται από τον Υπουργό, από το Υπουργείο Παιδείας, από το Κράτος, να κατακρίνει το έργο, το οποίο παράγεται; Φυσικά και όχι.

Επιπλέον, στην παράγραφο 7 διαβάζουμε «η ανταπόκριση των σχολικών μονάδων και των λοιπών υπηρεσιών στον στρατηγικό στόχο για την αντιμετώπιση φαινομένων ρατσισμού». Έχει καταντήσει, πλέον, ψύχωση της Κυβέρνησης, σε κάθε νομοσχέδιο που φέρνετε είτε μικρής είτε μεγάλης σημαντικότητας, ν' αναφέρετε φαινόμενα ρατσισμού. Ακόμη δεν έχουμε αντιληφθεί σε ποια φαινόμενα αναφέρεστε. Για εμάς ο ρατσισμός υπάρχει μόνο εναντίον των Ελλήνων κι επειδή μιλάμε για ένα θέμα παιδείας, προτιμότερο θα ήταν να κάνετε προτεραιότητα αυτό, το οποίο λέει όλη η ελληνική κοινωνία, π.χ. ν' απαγορεύεται σε αλλοδαπούς να σηκώνουν την ελληνική σημαία στις παρελάσεις. Εν πάση περιπτώσει, αυτά τα φαινόμενα ρατσισμού, τα οποία στη δική μας αντίληψη δεν έχουν πέσει, γιατί εσείς αλλιώς εννοείτε τον ρατσισμό αυτό, βρίσκεται στην παράγραφο 7, χωρίς, βέβαια, να εννοείτε με συγκεκριμένους τρόπους τι πραγματικά θέλετε να μας πείτε.

Τώρα, προχωράμε και λέμε ότι στα κριτήρια αξιολόγησης εισάγεται για πρώτη φορά η αξιολόγηση του διδακτικού και, γενικότερα, του εκπαιδευτικού έργου από τους μαθητές

και τους ασκούνται στη γονική μέριμνα. Αυτό, με λίγα λόγια σημαίνει ότι ο εκπαιδευτικός θα πρέπει να προσαρμόσει τον τρόπο διδασκαλίας στις ορέξεις των μαθητών, γιατί εάν καταρτίσουμε στο σημείο ο εκπαιδευτικός ν' αξιολογείται από τους μαθητές - και εδώ το λέμε με την έννοια ότι η αξιολόγηση γίνεται με άλλα κριτήρια, όχι καθαρά εκπαιδευτικά -, τότε αντιλαμβάνεστε ότι είναι έρμαιο των εκάστοτε γονέων, των εκάστοτε μαθητών.

Επειδή έχω ίδια πείρα, επειδή πριν εκλεγώ βουλευτής ασχολήθηκα με την εκπαίδευση ως καθηγητής μουσικής σε ωδείο, γνωρίζω πολύ καλά ότι οι μαθητές τόσο και οι εκπαιδευτικοί έχουν αναπτύξει μια σχέση, η οποία είναι ενδεικτική της παιδείας που εννοεί σήμερα η Συγκυβέρνηση. Από τη μια έχουμε καθηγητές, οι οποίοι δεν γνωρίζουν το αντικείμενο, από την άλλη έχουμε μαθητές, οι οποίοι δεν θέλουν οι καθηγητές να γνωρίζουν το αντικείμενο. Δεν υπάρχει η σχέση σεβασμού του ενός απέναντι από του άλλου, από τη μια, αφενός, γιατί ο εκπαιδευτικός δεν θέλει να έχει το ηθικό βάρος του έργου το οποίο αποτελεί και από την άλλη ο μαθητής θέλει να συμμετέχει σε μια διαδικασία πιο χαλαρή, γιατί έτσι τον έχουν μάθει από μικρή ηλικία. Επομένως, θεωρούμε κατακριτέο και προσβλητικό απέναντι στην εκπαιδευτική διαδικασία, να κρίνονται οι εκπαιδευτικοί από τους μαθητές, έτσι όπως το εννοείτε εσείς.

Θα κλείσω με τα οικονομικά δεδομένα, τα οποία προκαλούν πάρα πολλά ερωτήματα. Αναφέρω ενδεικτικά μερικά από τα ποσά, το οποίο προβλέπει το Υπουργείο της για την ολοκλήρωση του Σχεδίου Νόμου και αναφέρω ότι πώς γίνεται, τη στιγμή που το Υπουργείο δεν έχει πετρέλαιο για να βάλει πετρέλαιο σε δεκάδες εκατοντάδες σχολεία ανά την επικράτεια μου, πώς γίνεται το Υπουργείο, που δεν έχει χρήματα να δώσει συγγράμματα στους μαθητές, πώς γίνεται τη στιγμή που το Υπουργείο δεν έχει χρήματα, για να επενδύσει σε σχολεία των ομογενών, τα οποία κλείνουν το ένα πίσω από το άλλο, να διαθέτει 62.300 € ως ετήσια αμοιβή για τον Πρόεδρο της Αρχής - αυτός ο οποίος καθορίζεται από τον Υπουργό και από το Υπουργείο -, 21.400 € για τα λειτουργικά έξοδα και την καταβολή επιδόματος θέσης ευθύνης; Εδώ θέλουμε μια διευκρίνιση: ποιο είναι το επίδομα της θέσης ευθύνης και για ποιο λόγο επιδοτείται με τέτοιο ποσό; Ενδεχομένως, με επιφύλαξη 38.000 € για τυχόν κάλυψη της θέσης του Διευθυντή με εκπαιδευτικό από τον ιδιωτικό τομέα, 233.000 € για τις δέκα θέσεις διοικητικού προσωπικού και, τέλος, 830.000 € για 25 θέσεις ειδικού επιστημονικού προσωπικού.

Εφόσον βρήκατε όλα αυτά τα χρήματα - κάντε μια πρόσθεση, για να δείτε σε τι ποσά αναφερόμαστε - για διορισμένους υμετέρους, οι οποίοι θα είναι προφανώς συγγενείς, φίλοι, γνωστοί του εκάστοτε Υπουργού, τότε είστε αναγκασμένοι και υποχρεωμένοι να βρείτε χρήματα για τις πραγματικές ανάγκες της ελληνικής παιδείας, τις οποίες ανέφερα προηγουμένως. Άρα, γι' αυτούς τους λόγους είναι εύλογο ότι σαν Χρυσή Αυγή καταψηφίζουμε το παρόν Σχέδιο Νόμου. Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ (Ειδική Αγορήτρια της ΔΗΜ.ΑΡ.): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Στην ΔΗΜ.ΑΡ. θεωρούμε ότι το παρόν Σχέδιο Νόμου εντάσσεται στις καλές νομοθετικές πρωτοβουλίες της Κυβέρνησης. Αξιολόγηση δεν υπήρχε. Περάσαμε από ένα σύστημα αυταρχισμού πριν τη μεταπολίτευση σ' ένα σύστημα πλήρους απουσίας της αξιολόγησης στις διάφορες εκδοχές, που αυτή παίρνει μέσα στο εκπαιδευτικό σύστημα. Γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά ότι υπάρχουν εκπαιδευτικοί ακατάλληλοι να μπουκ στην τάξη κι αυτοί

στοιβάζονται σε σχολεία, δημιουργώντας πάρα πολλά προβλήματα και στους συναδέλφους τους και συνολικά στο σχολείο. Δεν υπάρχει νομοθετικό πλαίσιο, για ν' αντιμετωπίσει αυτό το φαινόμενο. Επίσης, δεν υπάρχει νομοθετικό πλαίσιο για να επιβραβεύσει τους εκπαιδευτικούς, που κάνουν άριστα τη δουλειά τους. Δεν υπάρχει νομοθετικό πλαίσιο για να δώσει τη δυνατότητα στους εκπαιδευτικούς, να διορθωθούν και να ανατροφοδοτηθεί το εκπαιδευτικό έργο και, επίσης, δεν υπάρχει καμία δυνατότητα, να διαχυθούν καλές πρακτικές από μια σχολική μονάδα σε μια άλλη σχολική μονάδα. Αυτά τα τελευταία τα θεωρώ πάρα πολύ σημαντικά. Είναι κατά τη γνώμη μας οι σημαντικές όψεις της αξιολόγησης, που θα πρέπει να ενισχύσουμε στην Πρωτοβάθμια και στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση.

Επίσης, με την απουσία της αξιολόγησης δεν μπορεί να υπάρξει μια συνολική πολιτική αναβάθμισης των δομών από την πλευρά της πολιτείας. Γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά ότι βασικό δικαίωμα του πολίτη - και άρα υποχρέωση της πολιτείας να το παρέχει στους πολίτες - είναι το δικαίωμα στη γνώση και στην εκπαίδευση. Έχουμε ελλιπή παροχή αυτού του δικαιώματος στο βαθμό, που η πολιτεία δεν μπορεί ν' αξιολογήσει τις εκπαιδευτικές της μονάδες και δεν έχει το θεσμικό πλαίσιο, που θα επιτρέψει την αναβάθμιση του εκπαιδευτικού έργου. Άρα, εν ολίγη, έχουμε ένα έλλειμμα παροχής του δικαιώματος στην γνώση στους Έλληνες πολίτες, απουσία της αξιολόγησης. Εξάλλου, η σημασία της αξιολόγησης έχει αναγνωριστεί διεθνώς. Δεν υπάρχει σε κανένα σύγχρονο κράτος απουσίας συστήματος αξιολόγησης μου. Δεν είναι όλα τα ίδια, υπάρχουν πάρα πολλές εκδοχές και εδώ θέλω να πω και σε σχέση μ' αυτό το παρόν Σχέδιο Νόμου ότι ένα σύστημα αξιολόγησης δεν είναι τέλειο εξαρχής. Ξεκινάμε από κάπου και όπως όλα τα θέματα στην εκπαίδευση, έτσι κι αυτό υπάγεται σε αξιολόγηση και βελτιώνεται. Έτσι οφείλει να γίνεται και το σύστημα αξιολόγησης. Δεν υπάρχει ένα τέλειο σύστημα αξιολόγησης πουθενά στον κόσμο.

Εμείς στην ΔΗΜ.ΑΡ. πιστεύουμε ότι το σύστημα της αξιολόγησης θα πρέπει να είναι βασικά διαμορφωτικό, δηλαδή, να επιτρέπει τη βελτίωση στο εσωτερικό του συστήματος, βασικά ποιοτικό, γι' αυτό και εδώ είναι ένα έλλειμμα του Σχεδίου Νόμου που φέρνετε στη Βουλή, κύριε Υπουργέ, το ότι δεν συνοδεύεται από το Προεδρικό Διάταγμα.

Αυτό θα έδινε τη δυνατότητα στους βουλευτές να δουν το σύνολο της φιλοσοφίας που διέπει αυτό το σχέδιο νόμου. Εάν δεν έχουμε το προεδρικό διάταγμα, στη βάση του οποίου καθορίζονται ακριβώς και αποτυπώνονται τα κριτήρια που εισάγονται στην αιτιολογική έκθεση και στο σχέδιο νόμου, δεν έχουμε τη δυνατότητα να εκτιμήσουμε ποια είναι η βασική φιλοσοφία που διέπει το σύστημα της αξιολόγησης που προκρίνει αυτήν τη στιγμή η πολιτική ηγεσία του υπουργείου παιδείας. Ίσως στην επόμενη συνεδρίαση της επιτροπής, τα μέλη της επιτροπής θα έπρεπε να έχουν υπ' όψιν τους αυτό το προεδρικό διάταγμα, έτσι ώστε πολλά από τα ερωτήματα που έθεσαν, να μπορούν να απαντηθούν μέσα από αυτή τη μελέτη.

Σε ό,τι αφορά την αξία της δημιουργίας μιας ανεξάρτητης αρχής, η ΔΗΜΑΡ θα κάνει επιμέρους προτάσεις στην συζήτηση κατ' άρθρον. Ωστόσο μια πραγματικά ανεξάρτητη Αρχή είναι απολύτως απαραίτητη για να δουλέψει όλο το σύστημα, πολύ περισσότερο που στην Ελλάδα έχουμε, σωστά ίσως, αυξημένη καχυποψία από την πλευρά των

εκπαιδευτικών και, επομένως, θα πρέπει να ενισχυθούν οι διαδικασίες αυτονόμησης από την ηγεσία του υπουργείου παιδείας αυτής της ανεξάρτητης Αρχής, έτσι ώστε να πείσει με το έργο της και με την σύσταση της, ότι πρόκειται να λειτουργήσει ανεξάρτητα στην αξιολόγηση των εκπαιδευτικών.

Προϋπόθεση για την ψήφιση ή για την εφαρμογή του συνολικού σχεδίου της αξιολόγησης, θεωρούμε την γενίκευση της αυτοαξιολόγησης των σχολικών μονάδων. Δεν μπορούμε να έχουμε αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και του εκπαιδευτικού έργου τους, χωρίς να έχουμε η γενίκευση της αυτοαξιολόγησης. Είχαμε πιλοτική εφαρμογή και χρειαζόμαστε και αυτήν τη γενίκευση που θα συνοδεύσει μαζί με το προεδρικό διάταγμα- δεν ξέρω αν εκδοθεί ξεχωριστό προεδρικό διάταγμα για τη γενίκευση- από το σχέδιο νόμου για την δημιουργία της Αρχής Διασφάλισης της Ποιότητας.

Επομένως η ΔΗΜΑΡ λέει στο παρόν σχέδιο νόμου. Θα καταθέσει τροπολογίες σε μια σειρά από άρθρα του στη συζήτηση κατά άρθρο και θέλουμε να πιστεύουμε ότι με αυτό το νομοθέτημα που θα καλυφθεί ένα σημαντικό κενό που υπάρχει στην εκπαίδευση, σχετικά με την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ(Ειδική Αγορήτρια του ΚΚΕ): Οι γονείς έχουν ένα θεσμοθετημένο ρόλο από τη γενική συλλομοσπονδία, έχουν λόγο, διότι αφορά την εκπαίδευση και μόρφωση των παιδιών τους. Σύλλογοι γονέων υπάρχουν σε όλα τα σχολεία. Δεν είναι κάτι το εξωθεσμικό από την εκπαιδευτική κοινότητα.

Σε ό,τι αφορά το νομοσχέδιο, θα ξεκινήσω με ένα ερώτημα. Γιατί ελέγχουν και εξετάζουν τον εκπαιδευτικό; Μήπως δεν υπάρχει μια ορισμένη αποτίμηση για αυτό που ονομάζουν σχολική κοινότητα, για το έργο του δασκάλου και του καθηγητή; Ή μήπως ανάμεσα στους γονείς δεν υπάρχει αντίληψη για το ποιος είναι καλός ή κακός εκπαιδευτικός; Το ερώτημα είναι γιατί αυτό το κράτος αξιολογεί τον εκπαιδευτικό; Κατά τη γνώμη μας, το σχόλιο της κυρίαρχης τάξης, το αστικό σχολείο, έχει δύο κρίσιμες λειτουργίες. Η μία είναι η διαδικασία της απόκτησης γνώσεων και η άλλη είναι η πολύμορφη ενσωμάτωση στο κυρίαρχο σύστημα, το κατά τη γνώμη μας σύστημα εκμετάλλευσης. Επομένως, ο εκπαιδευτικός είναι τίμημα αυτής της διαδικασίας και εκ των πραγμάτων έχει ενεργητική συμμετοχή σε αυτές τις δύο λειτουργίες, δηλαδή είναι ο ρόλος που του έχει αναθέσει η κυρίαρχη τάξη που έχει την εξουσία.

Συνεπώς, το αστικό κράτος σκέπτεται ως εξής: Θέλω τους εκπαιδευτικούς και συγκεκριμένη δουλειά και γι αυτή τη συγκεκριμένη δουλειά, πρέπει να εξεταστούν και να ελεγχθούν. Αυτή είναι η αξιολόγηση, κατά τη γνώμη μας. Επομένως, η σύσταση της Αρχής Διασφάλισης της Ποιότητας στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, δηλαδή το νομοσχέδιο που φέρνει κυβέρνηση, συγκροτεί το εργαλείο για να περάσει η αξιολόγηση του εκπαιδευτικού, διότι η αξιολόγηση θα συμβάλει να περάσουν πιο γρήγορα οι αντιδραστικές αλλαγές στην παιδεία. Αυτές είναι, πρώτον, η οργάνωση και στελέχωση του σχολείου σαν διοικητική μονάδα που διαμορφώνει εκπαιδευτικό πρόγραμμα, αναζητά πόρους και αξιολογείται από την αγορά, όχι από τις ανάγκες της κοινωνίας και βέβαια μεταφέρεται το κόστος και η ευθύνη της μόρφωσης στις πλάτες της οικογένειας, την στιγμή υπό το λαϊκό εισόδημα τσακίζεται.

Δεύτερον, σπάνε τον ενιαίο χαρακτήρα της εκπαίδευσης και διαφοροποιούν ταξικά το περιεχόμενο της.

Τρίτον, σε διαλέγουν και διαχωρίζουν τα παιδιά των εργατικών λαϊκών οικογενειών από νωρίς. Τα στέλνουν μέσω της ψευτοκατάρτισης στην εκμετάλλευση και έτσι αυξάνουν τον αριθμό εκείνων που οδηγούνται στην εγκατάλειψη του σχολείου και τέτοια στοιχεία υπάρχουν.

Τέταρτον, ανατρέπουν τις εργασιακές σχέσεις των εκπαιδευτικών, τσακίζοντας συθέμελα πτυχίο και σπουδές.

Το προεδρικό διάταγμα για την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού επιβεβαιώνει όλα αυτά, καθώς καλός δάσκαλος θα είναι αυτός που θα προωθεί τα κριτήρια του νέου σχολείου, δηλαδή που θα εξασφαλίζει πόρους από χορηγούς, θα διδάσκει φτηνές ληξιπρόθεσμες καταρτίσεις, επιχειρηματικότητα, σύνδεση του σχολείου με δήμους, επιχειρήσεις κ.λπ.. Ακόμη θα οδηγήσει χιλιάδες εκπαιδευτικούς σε οικονομική εξαθλίωση, σε στασιμότητα και απόλυση, αυξάνοντας την ανεργία και τη δυστυχία.

Ο τίτλος «αξιολόγηση» είναι πλασματικός. Ο στόχος είναι να οδηγήσει τους εκπαιδευτικούς να κάνουν τη δουλειά του συστήματος, να τους εκφοβίζει, να μην διεκδικούν, να μην συμβάλουν στον αγώνα για τα κοινωνικά και μορφωτικά δικαιώματα των παιδιών.

Και μάλιστα μέσα στον εκφοβισμό, θα οδηγήσει τους εκπαιδευτικούς και σε απολύσεις και σε διαθεσιμότητα και με τον υπαρκτό αυτό φόβο, να τους εντάξει και να τους μετατρέψει σε ένα γρανάζι, που θα οδηγήσει σε όμορφο τα παιδιά, χωρίς κριτική σκέψη, χωρίς δυνατότητες ελεύθερης σκέψης και δράσης. Ρωτήσατε, μα καλά, εσείς τι προτείνετε, αφού το απορρίπτετε ; Θα σας πω. Η αντίθεσή μας στην αξιολόγηση συνοδεύεται με την πάλη για ενιαία αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση, με την πάλη για ριζικές αλλαγές σε επίπεδο οικονομίας και πολιτικής, που θα δημιουργούν τους όρους για την ικανοποίηση των σύγχρονων μορφωτικών λαϊκών αναγκών και θα καθιστούν τον εκπαιδευτικό, πραγματικά, δάσκαλο των παιδιών του λαού.

Η αντίθεσή μας στην αξιολόγηση, ως κρίσιμο κρίκο στην εφαρμογή της αντιλαϊκής πολιτικής, δεν μπορεί να αποκοπεί από τη συζήτηση για τις συνέπειες της κρίσης, από τα υποσιτισμένα παιδιά, από τις μειώσεις των μισθών, τα ανύπαρκτα βιβλία, τις ελλείψεις σε πετρέλαιο, σε μεταφορικά μέσα κ.λπ. Στις σημερινές συνθήκες φιλολαϊκά μπορεί να κριθεί μόνο ο εκπαιδευτικός, που λειτουργεί κόντρα στο αντιδραστικό περιεχόμενο των βιβλίων, που γίνεται θετικό παράδειγμα για τα παιδιά και γονείς, που στέκεται δίπλα στους αγώνες και τα προβλήματα τους και όχι απέναντί τους ή και κλεισμένο στον κόσμο του.

Θα έλεγα λοιπόν, αυτό που λέει και ο Γλυνός: «Ότι ο σωστός εκπαιδευτικός βλέπει στις ψυχές τη δυνατότητα μιας καλύτερης ανθρωπότητας και θέτει ολόκληρο τον εαυτό του υπηρέτη της δημιουργίας της, βρίσκοντας σε αυτή του την ενέργεια, την βαθύτατη ικανοποίηση του είναι του». Συνεπώς, εμείς, σε καμία περίπτωση, δεν μπορούμε να στηρίξουμε αυτό το νομοσχέδιο και τοποθετούμαστε κατά και ταυτόχρονα, θεωρούμε προκλητικό, τη στιγμή που τα σχολεία δεν έχουν θέρμανση, τη στιγμή που λείπουν εκπαιδευτικοί, που παιδιά λιποθυμούν από την πείνα, η κυβέρνηση να επιδοτεί το

ΑΔΙΠΠΔΕ με περίπου 1,2 εκατομμύρια το χρόνο, αυτή και αν είναι σπατάλη. Επί της Αρχής, λοιπόν, είμαστε κατά.

ΓΕΩΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ(Υφυπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού) : Κυρίες και κύριοι βουλευτές, η παρέμβασή μου αυτή έχει την έννοια αφενός για μια πρώτη πολιτική τοποθέτηση επί του συνόλου του νομοσχεδίου, έτσι ώστε να διευκολύνω και τον προβληματισμό, ο οποίος ήδη έχει καταγραφεί και στηρίζεται σε ορισμένα επιχειρήματα σημαντικά και μπορούν να τα δημιουργήσουν έναν εποικοδομητικό διάλογο για τη συνέχεια.

Θέλω να ξεκινήσω, δίνοντας και ορισμένες απαντήσεις, τουλάχιστον όπως το Υπουργείο Παιδείας βλέπει σήμερα το συγκεκριμένο εγχείρημα, με την κατάθεση του σχεδίου νόμου. Θα ήθελα να σας διαβεβαιώσω ότι η αξιολόγηση και η οργάνωση ενός συνολικού συστήματος αξιολόγησης, θα επανέλθω σε αυτό, είναι μια απόφαση, της συγκεκριμένης πολιτικής ηγεσίας, σταθερή, η οποία κατατείνει στην υλοποίηση αυτού του συστήματος. Και με αυτό, βεβαίως, δεν εννοώ ότι οι προηγούμενες πολιτικές ηγεσίες του Υπουργείου Παιδείας, δεν είχαν τη βούληση, τη θέληση, να διαμορφωθεί ένα σύστημα αξιολόγησης. Πλην όμως, μέχρι σήμερα και βεβαίως, μετά από μια πολυετή παράδοση απουσίας αξιολόγησης και θα έλεγα, όσον με αφορά, σύστημα αξιολόγησης μέχρι τώρα στην Ελλάδα, δεν είχαμε, δεν υπήρξε, υπήρξαν μορφές, υπήρξαν διοικητικές δομές, αλλά σύστημα αξιολόγησης δεν υπήρξε, επομένως έχει να κάνει με μια σταθερή αντίληψή μας, η οποία έχει ως κεντρικό άξονα τη διαμόρφωση ενός δίκαιου αξιοκρατικού, ασφαλούς συστήματος αξιολόγησης, διασφάλισης της ποιότητας στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Η ΑΔΙΠ αποτελεί για μας μια θεσμική εγγύηση -και θα εξηγήσω τι εννοώ- για τη διασφάλιση δίκαιης αξιοκρατικής κρίσης ή τουλάχιστον μη χειραγωγούμενης κρίσης, μη καθοδηγούμενης κρίσης και διαδικασίας. Ετέθη από πολλούς, γιατί να θεσμοθετήσουμε, αυτή τη στιγμή, την ΑΔΙΠ. Εδώ θα μου επιτρέψετε, να κάνω ένα σχόλιο. Η ΑΔΙΠ έρχεται να προστεθεί σε ένα σύνολο προτάσεων και διαδικασιών οι οποίες υλοποιούνται. Ξεκινήσαμε με την υπογραφή και τη δημοσίευση της αυτοαξιολόγησης, τη γενίκευση της αυτοαξιολόγησης σε όλες τις σχολικές μονάδες της χώρας. Δημοσίευση της υπουργικής απόφασης πριν από λίγες ημέρες. Επομένως, ως προς το κομμάτι της βασικής αναφοράς που μπορεί να έχει οποιαδήποτε αξιολόγηση από δω και πέρα, οποιοδήποτε σύστημα, καλό, κακό, οργανωμένο, ελλιπές, θα υπάρχει ένα σύστημα αυτοαξιολόγησης, το οποίο, θα λειτουργήσει σε όλες τις σχολικές μονάδες, θα έχει να κάνει με σχολικές διαδικασίες, θα έχει να κάνει με την ποιότητα του εκπαιδευτικού έργου, θα έχει να κάνει με την βασική αποτίμηση των ίδιων των καθηγητών και των δασκάλων για το έργο που επιτελείται στη σχολική μονάδα και θα έχει ως κόμβο της, ως κέντρο της, ποιο, το σύλλογο διδασκόντων.

Επομένως, κατοχυρώνεται θεσμικά και διαμορφώνεται ένα πρώτο κομμάτι αυτοαξιολόγησης μιας διαδικασίας, η οποία πλέον είναι θεσμική. Για να πάμε σε οποιοδήποτε σύστημα αξιολόγησης, μέσω του προεδρικού διατάγματος, χρειάζεται επίσης και μια θεσμική θωράκιση, δηλαδή, ένα όργανο, το οποίο θα μπορεί να υποδέχεται είτε ενστάσεις είτε προσφυγές και να οργανώνει το σύστημα κατά τρόπο ανεξάρτητο, γιατί ο μεγαλύτερος κίνδυνος για την επιτυχία οποιουδήποτε συστήματος αξιολόγησης είναι να

υπάρχει η αμφιβολία, η υποψία, για διαδικασίες οι οποίες χειραγωγούνται ή καθοδηγούνται ή επίσης, για διαδικασίες, οι οποίες εγκλωβίζονται σε προσωπικές, πολιτικές, διοικητικές ή άλλου τύπου σκοπιμότητες, αντιπαλότητες, εντός του σχολείου. Άρα, η θεσμοθέτηση η ΑΔΙΠΠΔΕ είναι πλέον ένα συνεκτικό στοιχείο της αλλαγής των δομών και των διαδικασιών μέσα στο δημόσιο σχολείο.

Ας έρθουμε στην σκοπιμότητα και στην χρησιμότητα της ΑΔΙΠ στο σημερινό περιβάλλον του σχολείου. Αν υπήρχε ένας στόχος που θέλουμε να υπηρετήσουμε πέραν από τα οργανωτικά στοιχεία της ΑΔΙΠ με τα οποία μπορούμε να συζητήσουμε, είναι η παροχή εγγυήσεων στο έργο της αξιολόγησης, που δεν θα επηρεάζεται από λειτουργικές, προσωπικές, ή διοικητικές εξαρτήσεις και θα παρέχει σε όλους τους κρινόμενους, αλλά και σε αυτούς που θα κληθούν να κρίνουν, ασφάλεια δικαίου, διότι στην αξιολόγηση του σχολείου υπάρχει ένα στοιχείο, το οποίο δεν εθίγη προηγουμένως. Ο κρινόμενος σήμερα, θα είναι ο κριτής αύριο, αυτός ο οποίος θα αλλάξει είτε θέσεις στην εκπαίδευση είτε θα εξελιχθεί. Επομένως, θα πρέπει να διασφαλισθεί με κάποιον τρόπο ότι η διαδικασία είναι αξιοκρατική και όταν δεν είναι αξιοκρατική, ότι υπάρχει ένα θεσμικό αντίβαρο, ότι υπάρχει μια Αρχή, η οποία να μπορεί να λειτουργήσει με διοικητική αυτοτέλεια και από την άλλη πλευρά, να έχει τα αυτονόητα εχέγγυα ανεξαρτησίας. Γι' αυτό λοιπόν, προτείνουμε μια Αρχή και θα απαντήσω και συγκεκριμένα σε ορισμένες ενστάσεις που υπήρξαν περί κυβερνητισμού, ή περί μη ανεξαρτησίας ή μιας ψευδεπίγραφης ανεξαρτησίας, γιατί μας ενδιαφέρει να συμφωνήσουμε σε αυτό το βασικό στοιχείο.

Η διοικητική αυτοτέλεια κατοχυρώνεται, διότι είναι ανεξάρτητη από το υπουργείο παιδείας, άλας πάνω σε αυτό που ειπώθηκε προηγουμένως. Μια αρχή, η οποία εποπτεύεται ως προς τη νομιμότητα της, από τον υπουργό παιδείας, λειτουργεί ανεξάρτητα, διότι πέραν του ορισμού του προέδρου της αρχής, είναι η βουλή, η οποία θα δώσει τη γνώμη της. Για σκεφτείτε, το πρακτικό παράδειγμα, ο Υπουργός Παιδείας να προτείνει ένα άτομο για την προεδρία της συγκεκριμένης Αρχής και να έρχεται η Βουλή να το αποδοκιμάζει, διότι δεν θα το θεωρεί κατάλληλο.

Ακριβώς επειδή υπάρχει διαδικασία σε όλες τις αρχές που έχουν ανεξαρτησία, είτε συνταγματική ανεξαρτησία είτε διοικητική ανεξαρτησία, δίνεται η γνώμη της Βουλής επί της προτάσεως και του ορισμού από το Υπουργείο. Επομένως, ως προς αυτό έχουμε τουλάχιστον το εχέγγυο τόσο της ανεξάρτητης γνώμης, όσο επίσης και της κρίσης επί των προσόντων του συγκεκριμένου. Δεν τον ορίζει ο Υπουργός, ορίζεται κατόπιν γνώμης της αρχής. Έτσι έγινε και για την ΑΔΙΠ, η οποία λειτουργεί και τα πανεπιστήμια και το λέω αυτό για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, γιατί το τελευταίο διάστημα πολλοί επικαλούνται τη θέση της ΑΔΙΠ και την ανεξαρτησία της ως προς ενέργειες και παραλείψεις της εκτελεστικής εξουσίας. Επομένως, καταλαβαίνουμε ότι για να υπάρχει αυτή η επίκληση, υπάρχει παράλληλα μια πεποίθηση ότι αυτή η αρχή λειτουργεί κατά τρόπο ανεξάρτητο.

Το ανώτατο διοικητικό όργανο της αρχής είναι το συμβούλιο, τα μέλη του οποίου απολαμβάνουν προσωπικής και λειτουργικής ανεξαρτησίας. Εάν θεωρήσουμε ότι αυτού του τύπου οι αρχές είναι ανεξάρτητες διοικητικές μονάδες που συνιστούν κρατικά όργανα, εκφεύγουν όμως του ιεραρχικού ελέγχου και της εποπτείας της κεντρικής διοίκησης ως προς τις αποφάσεις τους, όχι ως προς τη νομιμότητά τους. Επομένως, υπόκεινται μόνο σε

δικαστικό έλεγχο νομιμότητας και έτσι δεν έχουν την υποχρέωση υπακοής αυτές οι αρχές έναντι των οργάνων της εκτελεστικής εξουσίας. Έχει ιδιαίτερη σημασία για τη διασφάλιση ενός δίκαιου συστήματος αξιολόγησης γιατί το ίδιο όργανο είναι ταυτόχρονα δευτεροβάθμιο όργανο εκδίκασης των προσφυγών και των ενστάσεων. Έχει πολύ μεγάλη σημασία να υπάρχει ένα εχέγγυο, μια εγγύηση, ότι η οποιαδήποτε κρίση πρωτοβάθμιου οργάνου θα έρθει και θα τεθεί υπό την κρίση ενός δευτεροβάθμιου οργάνου και πραγματικά σε αυτή την περίπτωση θεωρώ ότι διασφαλίζεται με μεγαλύτερη εγκυρότητα - αν όχι απολύτως - η διαφάνεια, η δημοκρατική νομιμότητα και πέραν τούτων, διασφαλίζεται ότι ο κρινόμενος θα έχει διέξοδο σε περίπτωση διαφωνίας του με την κρίση την οποία είχε σε πρωτοβάθμιο επίπεδο.

Η προσωπική ανεξαρτησία επίσης έχει σημασία εξίσου όσο η λειτουργική. Προσωπική ανεξαρτησία των μελών συνίσταται ότι τουλάχιστον προφυλάσσονται από οποιαδήποτε παρέμβαση διοικητική που θα μπορούσε να οδηγήσει στον επηρεασμό των καθηκόντων τους. Η λειτουργική ανεξαρτησία συνίσταται στο ότι η λειτουργία της ΑΔΙΠΠΔΕ είναι ασφαλής από παρεμβάσεις άλλων υπηρεσιών και δίνει τη δυνατότητα να διατηρηθεί ένα επίπεδο αμεροληψίας και να παραμείνουν ανεπηρέαστα τα μέλη από εξωτερικές πιέσεις. Άρα, ο στόχος, η επιδίωξη του Υπουργείου αυτή τη στιγμή μέσω του σχεδίου νόμου - και υπενθυμίζω ότι υπήρξε Υπουργική Απόφαση για την αυτοαξιολόγηση - υπάρχει ένα σχέδιο νόμου για τη θεσμοθέτηση της ΑΔΙΠ το οποίο και προηγείται ως όργανο σε σχέση με το Προεδρικό Διάταγμα. Επομένως, το Προεδρικό Διάταγμα οφείλουμε να το δούμε υπό το φως αυτού που η Βουλή θα νομοθετήσει, καθώς και των εγγυήσεων που θα υπάρχουν σε θεσμικό επίπεδο, σε περίπτωση που υπάρχουν και διαφωνίες, είτε κρίσεις, οι οποίες είναι διαβλητές.

Θα ήθελα να επαναλάβω τη βαθιά πεποίθησή μου, ότι για να υπάρξει ένα σοβαρό σύστημα αξιολόγησης χρειάζεται πάνω απ' όλα η θεσμική θωράκιση του και αυτό προσπαθούμε να κάνουμε με το σχέδιο νόμου. Χρειάζεται να διασφαλίζεται η δικαιοσύνη, η αξιοκρατία, ένα ασφαλές περιβάλλον αξιολόγησης. Κανένα σύστημα, το καλύτερο σύστημα αξιολόγησης, δεν μπορεί να πετύχει αν δεν υπάρχει ένα ασφαλές περιβάλλον αξιολόγησης. Η αυτοαξιολόγηση είναι η διαδικασία «από τα κάτω προς τα πάνω». Δίνεται η δυνατότητα στο σύλλογο διδασκόντων να έχει άποψη για αυτό το οποίο θα έρθει κατόπιν ο αξιολογητής να κατατάξει σε καλό, σε καλύτερο, σ' αυτό που έχει ανάγκη μεγαλύτερης πληρότητας, σε επαρκές, σε άριστο. Επομένως, διαμορφώνουμε τις συγκρίσιμες ανάγκες και δυνατότητες που θα πρέπει να έχουμε για τη θεσμοθέτηση του όλου συστήματος. Άρα, η ΑΔΙΠΠΔΕ εγγράφεται σε αυτή ακριβώς την πολιτική.

Περνώντας τώρα σε ορισμένες πολύ σύντομες απαντήσεις, θα έλεγα το εξής: Αναφέρθηκε ότι έχουμε ένα σύστημα που ακολουθεί το παράδειγμα της Μεγάλης Βρετανίας, το οποίο προβλέπει την κατάταξη των σχολείων σε καλύτερα, λιγότερα καλά σχολεία, σχολεία που εντάσσονται σε ένα πλαίσιο ή σε ένα περιβάλλον κοινωνικού αποκλεισμού, επομένως, αυτό θέλουμε να μεταφέρουμε. Δεν υπάρχει τέτοια προοπτική και θα έλεγα και το εξής: Δεν υπήρξε από την ΑΔΙΠ αξιολόγηση των τμημάτων των πανεπιστημίων; Υπήρξε κατάταξη των ελληνικών πανεπιστημίων; Είναι το ίδιο πλαίσιο, είναι η ίδια θεσμική λειτουργία, γιατί λοιπόν ξαφνικά θα είχαμε κατατάξει ή θα θέλαμε να κατατάξουμε τα ελληνικά σχολεία σε καλά, καλύτερα, χειρότερα ή ανάλογα με την κοινωνική ταξική τους αναφορά; Το δεύτερο

στοιχείο έχει να κάνει με τη σχολική ανισότητα. Ακριβώς επειδή υπάρχει αυτή τη στιγμή η σχολική ανισότητα, γι' αυτό λαμβάνονται μέτρα αντισταθμιστικά, όπως για παράδειγμα, η υποστηρικτική διδασκαλία ή η ενισχυτική διδασκαλία, για να καταπολεμηθεί η σχολική διαρροή και η σχολική ανισότητα. Μέτρα, τα οποία βεβαίως δεν αλλάζουν άρδην την πραγματικότητα ούτε έχουν ένα μαγικό ραβδί για να πει κάποιος ότι επειδή βάζουμε την ενισχυτική διδασκαλία πάλι στα σχολεία, θα αλλάξει η σχολική ανισότητα. Γνωρίζουμε ότι έχει κοινωνικές αναφορές, κοινωνικές δομές, η σχολική ανισότητα, όμως μπορούμε να υποστηρίξουμε τον μαθητή έτσι ώστε να έχει πρόσβαση στην ισότητα, κάτι το οποίο δεν είναι καθόλου το ίδιο.

Εγώ θα δεχθώ την κριτική του κ. Κουράκη για τις σχολικές βιβλιοθήκες, θα μου υποσχεθεί όμως ότι αν η κατάσταση αλλάξει άμεσα, θα το αναγνωρίσει και αυτό διότι τα πάντα, τις περισσότερες φορές έχουν δύο όψεις. Επίσης, θα ήθελα να θίξω το γεγονός ότι δεν υπάρχει καμία κυβερνητική σπουδή για την αξιολόγηση, αλλά υπάρχει μια διαδικασία που εξελίσσεται. Υπήρξε απόφαση για την αυτοαξιολόγηση, υπάρχει το σχέδιο νόμου για τη θεσμική θωράκιση και ακολουθεί το Προεδρικό Διάταγμα. Όσον αφορά την αξιολόγηση, σταματάμε εκεί, έχει να κάνει μετά με την κυβερνητικότητα εντός της κυβέρνησης.

Αξιολόγηση και ποσοτώσεις. Δεν κατάλαβα από τον κ. Κεδίκογλου και θα ήθελα να το διευκρινίσουμε, εάν ο νόμος 4024 πιστεύει ότι έχει κάποια εξαίρεση για τους εκπαιδευτικούς ή όχι. Θα σας πω ότι δεν έχει καμία εξαίρεση για τους εκπαιδευτικούς και αυτό που προσπαθούμε αυτή τη στιγμή με πολύ μεγάλες και εντατικές συζητήσεις με το Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης, είναι ακριβώς να υπάρξει αν όχι εξαίρεση, τουλάχιστον επανεξέταση των ποσοτώσεων γιατί δεν είναι λογικό αυτός που αξιολογείται σωστά, αξιολογείται ως επαρκής από τον Β στον Α βαθμό, να περνάει με ποσόστωση η οποία τελικά λειτουργεί ανασχετικά ως προς την προσπάθεια βελτίωσης του και βρισκόμαστε μάλλον σε ένα πολύ καλό σημείο με το Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης.

Τέλος, η βασική φιλοσοφία του σχεδίου νόμου πέραν των διατάξεων που είναι προς συζήτηση, είναι ότι υποστηρίζουμε με πολιτικά μέτρα πλέον, με θεσμούς, μια αξιολόγηση που δεν θα πρέπει απλώς να λειτουργήσει, κατά τη γνώμη μας θα πρέπει να πετύχει και δεν είναι προς όφελος μιας πολιτικής ή μιας άλλης πολιτικής, είναι προς όφελος του ελληνικού σχολείου, του έλληνα μαθητή, του έλληνα δασκάλου, του έλληνα καθηγητή και αυτό υπηρετούμε. Ευχαριστώ.